

U S T A W A

z dnia

o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej¹⁾

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) dokumenty urzędowe, do których stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/1191”;
- 2) sposób składania wniosków o wydanie wielojęzycznego formularza;
- 3) zasady wydawania wielojęzycznych formularzy;
- 4) wysokość opłat za wydawanie wielojęzycznych formularzy oraz sposób ich wnoszenia;
- 5) organy właściwe w zakresie realizacji zadań wynikających z rozporządzenia 2016/1191.

Art. 2. Dokumentami urzędowymi, do których stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1191, wydawanymi zgodnie z ustawą z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 682, z 2018 r. poz. 950 oraz z 2019 r. poz. 303), ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80), ustawą z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. poz. 2291, z późn. zm.²⁾), ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1218 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 60), ustawą z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 609 i 1669), ustawą z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 10), ustawą z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 1829), ustawą z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2018 r. poz. 1382 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 60), ustawą z dnia

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 398, 723, 1496, 1629, 1669, 2193 i 2314 oraz z 2019 r. poz. 87.

5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 754, 1000 i 1349 oraz z 2019 r. poz. 273) oraz ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2224), są:

- 1) odpis skrócony aktu urodzenia;
- 2) odpis zupełny aktu urodzenia;
- 3) orzeczenie sądu o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego;
- 4) poświadczenie pozostawania osoby przy życiu;
- 5) odpis skrócony aktu zgonu;
- 6) odpis zupełny aktu zgonu;
- 7) orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego;
- 8) orzeczenie sądu o uchyleniu postanowienia o uznaniu za zmarłego;
- 9) orzeczenie sądu o stwierdzeniu zgonu;
- 10) orzeczenie sądu o uchyleniu postanowienia o stwierdzeniu zgonu;
- 11) decyzja kierownika urzędu stanu cywilnego o zmianie imienia i nazwiska;
- 12) odpis skrócony aktu małżeństwa;
- 13) odpis zupełny aktu małżeństwa;
- 14) zaświadczenie o stanie cywilnym;
- 15) zaświadczenie stwierdzające, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo;
- 16) orzeczenie sądu o zezwoleniu na zawarcie małżeństwa kobiecie niemającej ukończonych lat osiemnastu;
- 17) orzeczenie sądu o zezwoleniu na zawarcie małżeństwa osobie dotkniętej chorobą psychiczną albo niedorozwojem umysłowym oraz osobom powinowatym w linii prostej;
- 18) orzeczenie sądu o ustaleniu istnienia małżeństwa;
- 19) orzeczenie sądu o ustaleniu nieistnienia małżeństwa;
- 20) orzeczenie sądu o rozwodzie;
- 21) orzeczenie sądu o separacji;
- 22) orzeczenie sądu o zniesieniu separacji;
- 23) orzeczenie sądu o unieważnieniu małżeństwa;
- 24) orzeczenie sądu o przysposobieniu;
- 25) orzeczenie sądu o rozwiązaniu przysposobienia;
- 26) orzeczenie sądu o ustaleniu ojcostwa;
- 27) orzeczenie sądu o ustaleniu macierzyństwa;

- 28) orzeczenie sądu o zaprzeczeniu ojcostwa;
- 29) orzeczenie sądu o zaprzeczeniu macierzyństwa;
- 30) orzeczenie sądu o ustaleniu bezskuteczności uznania dziecka;
- 31) orzeczenie sądu o unieważnieniu uznania dziecka;
- 32) zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt stały;
- 33) zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt czasowy;
- 34) poświadczenie pozostawania osoby w określonym miejscu;
- 35) decyzja w sprawie o uznanie za obywatela polskiego;
- 36) decyzja w sprawie o przywrócenie obywatelstwa polskiego;
- 37) decyzja w sprawie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego;
- 38) decyzja w sprawie o uznanie za repatrianta;
- 39) zaświadczenie o niekaralności osoby, wydane z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby;
- 40) zaświadczenie wydawane przez gminę obywatelowi polskiemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, który wyraził wolę głosowania lub kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego lub w wyborach lokalnych w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, na warunkach określonych odpowiednio w dyrektywie 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz. Urz. UE L 329 z 30.12.1993, str. 34), i dyrektywie Rady 94/80/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz. Urz. UE L 368 z 31.12.1994, str. 38).

Art. 3. 1. Wielojęzyczny standardowy formularz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191, zwany dalej „wielojęzycznym formularzem”, wydaje się na wniosek osoby uprawnionej do otrzymania:

- 1) odpisu skróconego aktu urodzenia,
- 2) odpisu skróconego aktu małżeństwa,
- 3) odpisu skróconego aktu zgonu,
- 4) zaświadczenia o stanie cywilnym,

- 5) zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo,
- 6) zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały,
- 7) zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt czasowy,
- 8) poświadczenia pozostawania osoby w określonym miejscu,
- 9) poświadczenia pozostawania osoby przy życiu,
- 10) zaświadczenia o niekaralności osoby, wydanego z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby

– celem załączenia do tych dokumentów urzędowych.

2. W przypadku dokumentów urzędowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, wielojęzyczny formularz załącza się do dokumentów urzędowych wydanych z rejestru stanu cywilnego po dniu 1 marca 2015 r. zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

Art. 4. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza można złożyć:

- 1) jednocześnie z wnioskiem o wydanie dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz;
- 2) po wydaniu dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

Art. 5. 1. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza składa się w postaci odpowiedniej do postaci wniosku o wydanie dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz. Wniosek składany w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza składa się do organu, o którym mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2016/1191, wydającego dokument urzędowy, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

Art. 6. 1. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby składającej wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza;
- 2) numer PESEL, a jeżeli nie został nadany - datę urodzenia osoby składającej wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza;
- 3) opcjonalnie adres do korespondencji.

2. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 1, oprócz danych, o których mowa w ust. 1, zawiera określenie nazwy lub rodzaju

dokumentu urzędowego oraz imię i nazwisko osoby, której dotyczy dokument urzędowy, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

3. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, oprócz danych, o których mowa w ust. 1, zawiera numer i datę sporządzenia dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

Art. 7. 1. Do wniosku, o którym mowa w art. 4, załącza się dowód wniesienia opłaty za wydanie wielojęzycznego formularza.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, do wniosku o wydanie wielojęzycznego formularza do dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4–10, załącza się oryginał dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.

Art. 8. 1. Za wydanie wielojęzycznego formularza wnosi się opłatę w wysokości 17 zł.

2. Za wydanie wielojęzycznego formularza przez konsula wnosi się opłatę konsularną w wysokości równowartości 30 euro.

3. Opłata, o której mowa w:

1) ust. 1, stanowi:

a) dochód organu wydającego wielojęzyczny formularz – w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–9,

b) dochód budżetu państwa – w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10;

2) ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na konto organu wydającego wielojęzyczny formularz.

5. Opłatę, o której mowa w ust. 2, wnosi się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. - Prawo konsularne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2141 oraz z 2019 r. poz. 60).

6. Na realizację czynności, o których mowa w art. 3, nie przyznaje się dotacji celowej z budżetu państwa.

Art. 9. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 1, wielojęzyczny formularz wydaje się jednocześnie z dokumentem urzędowym, do którego jest załączany wielojęzyczny formularz.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, wielojęzyczny formularz wydaje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o jego wydanie.

3. Oryginał dokumentu urzędowego złożony wraz z wnioskiem o wydanie wielojęzycznego formularza w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, organ wydający wielojęzyczny formularz zwraca wnioskodawcy wraz z wydaniem wielojęzycznego formularza.

Art. 10. Wnioski o udzielenie informacji w przypadku uzasadnionych wątpliwości co do autentyczności dokumentu urzędowego lub jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/1191, rozpatruje organ, o którym mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2016/1191, który wydał dokument urzędowy objęty tym wnioskiem.

Art. 11. W przypadku gdy brak jest odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji w terminach określonych w art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/1191 albo gdy w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji autentyczność przedłożonego dokumentu urzędowego lub jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem nie zostanie potwierdzona, organ, o którym mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2016/1191, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie informacji, pozostawia sprawę bez rozpoznania i zawiadamia o tym osobę, która przedłożyła dokument urzędowy lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem.

Art. 12. 1. Minister kierujący działem administracji rządowej obejmującym sprawy wydawania dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 2, oraz sprawy, w których może być wymagane przedstawienie dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2016/1191, jest organem centralnym, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych jest organem centralnym koordynującym, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia 2016/1191.

3. Minister kierujący działem administracji rządowej do realizacji zadań, które wykonuje na podstawie rozporządzenia 2016/1191, może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, koordynatora delegowanego oraz określić zakres zadań przekazanych mu do realizacji, mając na względzie konieczność usprawnienia współpracy organów w sprawach prowadzonych w ramach danego działu administracji rządowej oraz zapewnienia koordynacji rejestracji użytkowników w udostępnionym przez Komisję Europejską teleinformatycznym Systemie Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI), ustanowionym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu

wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMP”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1).

4. Koordynatora delegowanego można wyznaczyć spośród organów, jednostek organizacyjnych, samorządów zawodowych posiadających wynikające z odrębnych przepisów kompetencje o charakterze kontrolnym lub nadzorczym wobec organów wydających dokumenty urzędowe, o których mowa w art. 2, lub przyjmujących dokumenty urzędowe, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2016/1191.

5. Koordynator delegowany realizuje zadania przekazane mu do realizacji przez organ centralny.

Art. 13. 1. Organy centralne, na żądanie organu centralnego koordynującego lub z własnej inicjatywy, przekazują organowi centralnemu koordynującemu wszelkie informacje niezbędne do realizacji zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.

2. Organ centralny koordynujący odpowiada za realizację zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej służy stosowaniu rozporządzenia PE i Rady (UE) 2016/1191 w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012, zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1191”. Rozporządzenie, które zaczęło obowiązywać 16 lutego 2019 r., ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Główny cel rozporządzenia 2016/1191, jakim jest uproszczenie procedur wzajemnego uznawania dokumentów przez urzędy, realizowany jest m.in. przez zniesienie wymogu legalizacji¹⁾ i apostille²⁾ w odniesieniu do niektórych dokumentów urzędowych wydanych w jednym państwie członkowskim UE (dalej „PCz”), które mają być przedstawione w innym PCz.

Rozporządzenie 2016/1191 swoim zakresem obejmuje dokumenty dotyczące:

- urodzenia,
- potwierdzenia życia,
- zgonu,
- nazwiska,
- małżeństwa (dotyczy również zdolności do zawarcia małżeństwa oraz stanu cywilnego),
- rozwodu, separacji lub unieważnienia małżeństwa,
- zarejestrowanego związku partnerskiego (dotyczy również zdolności do zawarcia związku partnerskiego oraz statusu związku partnerskiego),
- rozwiązania, separacji lub unieważnienia zarejestrowanego związku partnerskiego,
- pochodzenia dziecka,
- adopcji,

¹⁾ Legalizacja to potwierdzenie formalnej zgodności dokumentu z prawem miejsca jego wystawienia i autentyczności podpisów oraz pieczęci umieszczonych na dokumencie, w celu posługiwania się nim za granicą, jeżeli ma być przeznaczony do obrotu prawnego w państwach, które nie są stroną konwencji haskiej z 1961 r. o zniesieniu wymogu legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych.

²⁾ Apostille to czynność polegająca na opatrzeniu dokumentu urzędowego pieczęcią (inaczej klauzulą) w celu posługiwania się nim w państwach, które są stroną konwencji haskiej z 1961 r. o zniesieniu wymogu legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych.

- miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu,
- obywatelstwa,
- braku wpisu w rejestrze karnym,
- możliwości wykonywania czynnego i biernego prawa wyborczego w wyborach lokalnych i wyborach do PE.

Rozporządzenie 2016/1191 nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku uznawania dokumentów niezgodnych z porządkiem prawnym danego państwa ani wydawania dokumentów nieprzewidzianych w prawodawstwie tego państwa, np. w przypadku Polski dokumentów dotyczących związków partnerskich.

Znosząc wymóg legalizacji i apostille, rozporządzenie 2016/1191 zapewniło jednocześnie państwom członkowskim narzędzie do weryfikacji autentyczności przedkładanych dokumentów. Wskazane narzędzie stanowi system IMI³⁾. W ramach weryfikacji w systemie IMI organ będzie mógł zapoznać się z zamieszczonymi wzorami dokumentów wydawanych przez inne kraje członkowskie lub wyjaśnić powstałe wątpliwości przez kontakt z organem innego państwa UE, który wydał przedkładany dokument. Powyższe daje organom polskim możliwość weryfikacji dokumentów przedkładanych przed tym organem, jak i obowiązek udzielania odpowiedzi na zapytania organów innych państw, w odniesieniu do dokumentów wydanych przez dany organ. Komunikacja w tym zakresie odbywa się za pomocą z góry przetłumaczonych pytań i odpowiedzi. Jednocześnie zgodnie z definicją użytą w rozporządzeniu 2016/1191 pod pojęciem organu należy rozumieć organ publiczny państwa członkowskiego lub podmiot działający w charakterze urzędowym i upoważniony na mocy prawa krajowego do wydawania lub przyjmowania dokumentu urzędowego lub jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem, objętych zakresem rozporządzenia.

Ponadto rozporządzenie 2016/1191 wprowadza obowiązek wydawania do wybranych dokumentów krajowych, na wniosek osoby otrzymującej taki dokument – wielojęzycznego standardowego formularza. Formularz będzie stanowił urzędowe tłumaczenie dokumentu i w zakresie danych w nim zawartych będzie powielał informacje urzędowe zamieszczone w dokumencie, do którego będzie załączony. PCz

³⁾ Uruchomiony w 2008 r. System Wymiany Informacji o Rynku Wewnętrznym (IMI) to narzędzie umożliwiające współpracę przedstawicieli administracji PCz. Jest on wykorzystywany w różnych obszarach prawodawstwa z dziedziny rynku wewnętrznego UE, takich jak uznawanie kwalifikacji zawodowych czy nadzór nad usługodawcami zmieniającymi kraj prowadzenia przedsiębiorstwa lub świadczącymi usługi transgraniczne.

są zobowiązane do przekazania Komisji Europejskiej wzorów formularzy wielojęzycznych odpowiadających zakresem danych (rubryk) zawartych w dokumentach krajowych.

Potrzeba i cel wydania projektowanej ustawy

Rozporządzenie 2016/1191 będzie bezpośrednio stosowane, nie ma zatem konieczności wdrażania go do polskiego porządku prawnego, niemniej jednak dla umożliwienia jego stosowania jest konieczne przygotowanie odpowiednich przepisów. Wśród spraw pozostawionych do rozstrzygnięcia na poziomie PCz, rozporządzenie 2016/1191 wskazuje w szczególności organy odpowiedzialne za stosowanie przepisów rozporządzenia i wysokość opłat za wydanie wielojęzycznego formularza. Dla umożliwienia stosowania przepisów rozporządzenia 2016/1191, jest koniecznym również określenie kwestii związanych z wydawaniem wielojęzycznych formularzy oraz realizacją wniosków o udzielenie informacji za pośrednictwem systemu IMI.

Ponieważ kwestia uregulowana zakresem rozporządzenia obejmuje wiele podmiotów i nie ma jednego aktu prawnego regulującego przedmiotowo te kwestie, dla jasności stosowania przepisów rozporządzenia proponuje się opracowanie nowej ustawy w tym zakresie.

Rozwiązania szczegółowe proponowane w projekcie ustawy:

- 1) Wobec ogólnego określenia w art. 2 rozporządzenia 2016/1191 rodzaju dokumentów, jakie objęte są jego zakresem – w art. 2 projektu ustawy proponuje się określenie dokumentów, do których stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1191, przez stworzenie katalogu z nazwami tych dokumentów obowiązującymi w przepisach prawa polskiego.

W polskiej wersji rozporządzenia 2016/1191, egzemplifikując zakres pojęcia dokument urzędowy, użyto terminu „akt notarialny”. W wersji niemieckiej użyto w tym miejscu terminu „notarielle Urkunden”, a w angielskiej „notarial acts”. Mając na uwadze, że rozporządzenie kierowane jest do państw o różnych porządkach prawnych w tej materii, a pojęcia „akt notarialny”, „notarielle Urkunden” czy „notarial acts” mają mieć ten sam zakres, należy uznać na gruncie prawa polskiego, że zawierają się tu wszystkie czynności notarialne dokonywane przez polskich notariuszy przewidziane ustawą z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie czy innymi przepisami. Zawężanie tego zakresu tylko do aktów

notarialnych, w rozumieniu art. 79 pkt 1 Prawa o notariacie spowodowałyby, że zakresy te nie pokrywałyby się. Dlatego jest uzasadnione wskazanie w art. 2 pkt 4 i 34 projektu dokumentów: poświadczenie pozostawania osoby przy życiu oraz poświadczenie pozostawania osoby w określonym miejscu, jako podlegających zakresowi rozporządzenia 2016/1191, mimo że dokumenty te, sporządzane zgodnie z art. 96 pkt 4 Prawa o notariacie, nie są aktami notarialnymi w rozumieniu art. 79 pkt 1 Prawa o notariacie.

2) W art. 3–9 projektu uregulowano kwestie związane z wielojęzycznymi formularzami, których jednoznacznie nie rozstrzyga rozporządzenie 2016/1191. W szczególności zaproponowano:

- szczegółowy katalog dokumentów, do jakich będą załączane wielojęzyczne formularze,
- zasady składania wniosków o ich wydanie,
- zakres danych, jakie powinny być zawarte we wniosku o wydanie wielojęzycznego formularza,
- sposób postępowania organów właściwych do ich wydania,
- wysokość opłaty za wydanie wielojęzycznego formularza.

Ze względu na dyspozycję art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1191, z którego wynika, że to państwa członkowskie określają, do jakich dokumentów dołącza się wielojęzyczne formularze, w art. 3 projektu określono katalog dokumentów, do jakich mogą być wydawane wielojęzyczne formularze, uwzględniając w nim te dokumenty, które ze względu na zakres danych w nich zawartych można w całości odzwierciedlić w formie formularza. Z tego względu wśród dokumentów wymieniono skrócone odpisy aktów z zakresu stanu cywilnego, dotyczące urodzenia, małżeństwa i zgonu, wydane po 1 marca 2015 r. z rejestru stanu cywilnego, zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 2064, z późn. zm.), gdyż te dokumenty, z tym konkretnym zakresem danych, można właściwie odzwierciedlić w formularzu wielojęzycznym. Możliwość wydania wielojęzycznego formularza przewidziano również dla zaświadczenia o stanie cywilnym, zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo, zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy, poświadczenia

pozostawania osoby w określonym miejscu, poświadczenia pozostawania osoby przy życiu oraz zaświadczenia o niekaralności osoby, wydanego z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby. Stosownie do treści art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1191 przekazano Komisji Europejskiej informacje dotyczące katalogu dokumentów, określonych w projektowanym art. 3, do jakich będą mogły być dołączane wielojęzyczne formularze.

W projekcie przewidziano, poza możliwością wydania wielojęzycznego formularza jednocześnie z dokumentem, do którego ma być on załączony, również możliwość wydania takiego formularza do już wydanego dokumentu urzędowego. W takim przypadku zastrzeżono jednak konieczność przedłożenia wraz z wnioskiem o wydanie wielojęzycznego formularza oryginału dokumentu, do którego ma być wydany wielojęzyczny formularz. Z art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191 wynika, że wielojęzyczne formularze są dołączane do „dokumentów urzędowych”, a definicja tego pojęcia określona w art. 3 rozporządzenia 2016/1191 nie obejmuje „odpisów” i „kopii”. Kwestia ewentualnej interpretacji rozszerzającej tego przepisu, a w konsekwencji możliwości wydania wielojęzycznego formularza do odpisu lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii dokumentu urzędowego, nie została ostatecznie rozstrzygnięta i jest obecnie przedmiotem uzgodnień między państwami członkowskimi a Komisją Europejską w ramach Komitetu *ad hoc* działającego zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/1191. Z tego względu w projektowanych regulacjach dopuszczono możliwość przedłożenia jedynie oryginału dokumentu urzędowego.

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 11 rozporządzenia 2016/1191 opłata za wydanie wielojęzycznego formularza nie powinna przekraczać kosztu niższej z dwóch wartości: wydania tego formularza albo kosztu wydania dokumentu urzędowego, do którego załącza się ten formularz. W projektowanej regulacji przyjęto, że koszt ten powinien pokrywać koszty związane z wydaniem samego formularza, jako kosztu niższego niż koszty wydania dokumentów, które np. w przypadku odpisów aktów stanu cywilnego wynoszą ok. 22 zł. Koszt wydania formularza będzie zbliżony do kosztu wydania zaświadczenia, dla którego w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044, z późn. zm.) przyjęto kwotę 17 zł. W związku z tym jest proponowane ustalenie opłaty za wydanie wielojęzycznego formularza w wysokości 17 zł, która

co do zasady będzie stanowić dochód organu wydającego ten formularz i będzie przeznaczona na pokrycie kosztów, które ponosi organ w związku z wydaniem formularza.

Jednocześnie z uwagi na fakt, iż trzy rodzaje wymienionych w projektowanej ustawie dokumentów, tj. zaświadczenie stwierdzające, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo, poświadczenie pozostawania osoby przy życiu oraz poświadczenie pozostawania osoby w określonym miejscu, mogą być wydawane przez konsula RP za granicą, w projekcie przyjęto, że opłata za wydanie wielojęzycznego formularza przez konsula do tych dokumentów będzie wynosiła równowartość 30 euro. Opłaty za wydanie dokumentów, do których konsulowie będą dołączać wielojęzyczne formularze, nie są niższe w żadnym przypadku niż 30 euro (wydanie i doręczenie zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo – 50 euro oraz poświadczenie własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego, w tym poświadczenie pozostawania przy życiu – 30 euro). Wysokość opłat za wykonanie czynności konsularnych została określona w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych (Dz. U. poz. 2237), w taki sposób, aby ich wysokość odpowiadała rzeczywistym kosztom wykonania czynności przez urząd funkcjonujący za granicą. Należy zwrócić uwagę, że koszty opłat za czynności tego samego rodzaju wykonane za granicą są wyższe niż koszty tego rodzaju usług świadczonych przez podmioty w kraju (np. taksa notarialna). Odzwierciedla to taryfa opłat konsularnych stanowiąca załącznik do wymienionego rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych. Zaproponowana wysokość opłaty za wydanie przez konsula wielojęzycznego standardowego formularza w wysokości równowartości 30 euro spełnia również warunki wskazane w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE). Należy podkreślić, że wnioskodawca nie będzie ponosił wyższych kosztów w przypadku wnioskowania o wielojęzyczny formularz, niż gdyby korzystał z dodatkowej czynności konsularnej – w postaci sporządzenia tłumaczenia lub sprawdzenia i potwierdzenia tłumaczenia dokumentu, dla którego mógłby zostać wydany wielojęzyczny formularz. Zgodnie z taryfą opłat konsularnych koszt takich czynności również wynosi 30 euro.

- 3) W art. 10–13 wskazano organy odpowiedzialne za realizację zadań wynikających z przepisów rozporządzenia 2016/1191, w tym zadań związanych z obsługą

wniosek o udzielenie informacji oraz koordynacją tego procesu, rejestracją użytkowników w systemie IMI oraz zadań informacyjnych nałożonych na PCz.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/1191 państwa członkowskie mogą w tym zakresie przyjąć model scentralizowany (z jednym organem centralnym) lub zdecentralizowany (z wieloma organami centralnymi). W projektowanej ustawie przyjęto model zdecentralizowany.

Organem centralnym koordynującym proponuje się ustanowić ministra właściwego do spraw wewnętrznych, z uwagi na największą liczbę dokumentów realizowanych w zakresie działu sprawy wewnętrzne, które są objęte zakresem rozporządzenia 2016/1191, a także udziałem MSWiA w dotychczasowych pracach związanych z wejściem w życie i stosowaniem rozporządzenia 2016/1191. Organ centralny koordynujący jest odpowiedzialny za kwestie związane z przekazywaniem Komisji Europejskiej odpowiednich, wymaganych rozporządzeniem 2016/1191 informacji, m.in. wykazu dokumentów urzędowych objętych zakresem rozporządzenia, wykazu dokumentów, do których mogą być załączane wielojęzyczne formularze, wykazu osób posiadających, zgodnie z prawem krajowym, kwalifikacje do sporządzania tłumaczeń uwierzytelnionych czy informacji o cechach szczególnych kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem. Ponadto, zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2016/1191 Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, po zebraniu informacji z odpowiednich działów administracji rządowej, przekazał już Komisji Europejskiej informacje niezbędne do przygotowania wielojęzycznych formularzy odpowiadających polskim dokumentom, do których mają być one wydawane.

Z uwagi na dużą liczbę podmiotów wydających i przyjmujących dokumenty objęte zakresem rozporządzenia przyjęto, że organami centralnymi powinni być ministrowie kierujący działami administracji rządowej, obejmującymi sprawy, w których mogą być wydawane lub przedkładane dokumenty objęte zakresem rozporządzenia 2016/1191.

Głównym zadaniem organów centralnych, tj. poszczególnych ministrów, będzie koordynacja realizacji zadań związanych z przyjmowaniem i przekazywaniem wniosków w systemie IMI. Zadania te będą związane w szczególności z koordynacją rejestracji użytkowników w systemie IMI i odpowiednim przekazywaniem wniosków do organów odpowiedzialnych za rozpatrywanie wniosków o udzielenie informacji. Jednocześnie w art. 12 ust. 3–5 projektu rozstrzygnięto kwestie związane z możliwością

ustanowienia koordynatora delegowanego, w celu usprawnienia realizacji tych zadań. Ze względu na specyfikę realizacji zadań w ramach danego działu, decyzję w tym zakresie pozostawiono ministrom, przez fakultatywne upoważnienie do wydania aktu wykonawczego w tym zakresie.

Ministrowie będą również, na podstawie art. 13, odpowiedzialni za przekazywanie ministrowi koordynującemu, tj. MSWiA, informacji niezbędnych do realizacji obowiązków informacyjnych, określonych w art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.

Organem odpowiedzialnym za odpowiedź na wniosek o udzielenie informacji będzie każdy organ, który wydał budzący wątpliwości dokument, np. w przypadku odpisu aktu stanu cywilnego – kierownik urzędu stanu cywilnego, a w przypadku orzeczenia sądu – sąd, który wydał orzeczenie, w przypadku poświadczenia pozostawania osoby w określonym miejscu – właściwy notariusz, w przypadku decyzji dotyczących obywatelstwa – odpowiednio MSWiA lub wojewoda.

Kwestie związane z określeniem organów, które w systemie IMI będą mogły wystosować wniosek o udzielenie informacji dotyczącej dokumentu oraz zasady dotyczące udzielania odpowiedzi na te wnioski, wynikają bezpośrednio z art. 14 rozporządzenia 2016/1191. Organem, który będzie mógł wystąpić za pośrednictwem systemu IMI z wnioskiem o udzielenie informacji, może być np. organ rentowy, organ pomocy społecznej, urząd pracy, każdy organ wymagający przedłożenia zaświadczenia o niekaralności etc., jeżeli na potrzeby postępowania przed tym organem zostanie przedłożony dokument objęty zakresem rozporządzenia, wydany w innym PCz, a organ ten będzie miał wątpliwości co do jego autentyczności.

W projektowanych przepisach, w art. 11, rozstrzygnięto sposób postępowania organów, w przypadku braku odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji w terminach określonych w art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/1191 (tj. w terminie 5 lub 10 dni roboczych albo innym ustalonym pomiędzy organami terminie) albo gdy w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji autentyczność przedłożonego dokumentu lub jego kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem nie zostanie potwierdzona. Z art. 14 ust. 6 rozporządzenia 2016/1191 wynika, że w takim przypadku organ „nie jest zobowiązany do nadania biegu sprawie”. Mając na względzie zasadę legalizmu oraz wynikające z krajowych przepisów możliwe sposoby zakończenia sprawy przez organ, doprecyzowano, iż w takim przypadku organ, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie

informacji, pozostawia sprawę bez rozpoznania, informując o tym osobę, która przedłożyła dokument urzędowy lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem.

Na potrzeby realizacji zadań związanych z wnioskami o udzielenie informacji, w ramach systemu IMI Komisja Europejska stworzy odpowiedni moduł umożliwiający rejestrację użytkowników na poziomie wszystkich organów, właściwych do wydawania bądź przyjmowania dokumentów objętych zakresem rozporządzenia 2016/1191. Użytkownicy będą rejestrowani *ad hoc*, w miarę potrzeb, w sytuacji zaistnienia potrzeby wystosowania wniosku o udzielenie informacji lub w odpowiedzi na taki wniosek. Jeśli urzędnik wie, jaki organ wydał dokument, może się zwrócić bezpośrednio do niego, w przeciwnym razie właściwy pozostanie koordynator danego modułu w państwie, w którym wydano ten dokument.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie *zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych* (M.P. poz. 205).

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projektowana regulacja pozostaje bez wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowana ustawa została zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). Do projektu w tym trybie nie zgłoszono uwag.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Majewski – Sekretarz Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Anzorge-Kicińska Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich MSWiA, tel. 22-60 118 20</p>	<p>Data sporządzenia 6 luty 2019 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE (rozporządzenie)</p> <p>Nr w Wykazie prac UC 143</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Umożliwienie stosowania rozporządzenia PE i Rady (UE) 2016/1191 w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012, zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1191”.

Celem rozporządzenia 2016/1191, które zaczęło obowiązywać 16 lutego 2019 r., jest zniesienie legalizacji i apostille w odniesieniu do niektórych dokumentów urzędowych wydanych w jednym państwie członkowskim UE (dalej „PCz”), które mają być przedstawione w innym PCz.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie 2016/1191 będzie bezpośrednio stosowane, nie ma zatem konieczności wdrażania go do polskiego porządku prawnego, niemniej jednak dla umożliwienia jego stosowania konieczne jest przygotowanie odpowiednich regulacji na poziomie prawa krajowego. Wśród spraw pozostawionych do rozstrzygnięcia na poziomie PCz rozporządzenie 2016/1191 wskazuje w szczególności organy odpowiedzialne za stosowanie przepisów rozporządzenia oraz wysokość opłat za wydanie wielojęzycznego formularza. Dla umożliwienia stosowania przepisów rozporządzenia 2016/1191 koniecznym jest również określenie kwestii związanych z wydawaniem wielojęzycznych formularzy oraz wysyłaniem i odpowiadaniem na wnioski o udzielenie informacji za pośrednictwem systemu IMI.

Ponieważ kwestia uregulowana zakresem rozporządzenia obejmuje wiele podmiotów i nie ma jednego aktu prawnego regulującego te zagadnienia, dla jasności stosowania przepisów rozporządzenia proponuje się opracowanie nowej ustawy w tym zakresie.

Rozwiązania szczegółowe proponowane w projekcie ustawy:

- 1) Wobec ogólnego określenia w art. 2 rozporządzenia 2016/1191 rodzaju dokumentów, jakie objęte są jego zakresem, w art. 2 projektu ustawy proponuje się określenie dokumentów, do których stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1191, przez stworzenie katalogu z nazwami tych dokumentów obowiązującymi w przepisach prawa polskiego.
- 2) Uregulowanie kwestii związanych z wielojęzycznymi formularzami, w szczególności wskazanie szczegółowego katalogu dokumentów, do jakich załączane będą wielojęzyczne formularze, zasad składania wniosków o ich wydanie, zakres danych, jakie powinny być zawarte we wniosku o wydanie wielojęzycznego formularza, sposób postępowania organów właściwych do ich wydania oraz wysokość opłaty.
- 3) Wskazanie organów odpowiedzialnych za realizację zadań związanych z wykonaniem przepisów rozporządzenia 2016/1191. W projektowanej ustawie przyjęto model zdecentralizowany (z wieloma organami centralnymi).

Organem centralnym koordynującym proponuje się ustanowić ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Z uwagi na szeroki zakres podmiotów wydających i przyjmujących dokumenty objęte zakresem rozporządzenia przyjęto, że organami centralnymi powinni być ministrowie kierujący działami administracji rządowej właściwi w sprawach poszczególnych dokumentów wydawanych lub przedkładanych, należących do tego działu i objętych zakresem rozporządzenia 2016/1191. W art. 12 projektu zagwarantowano ministrom możliwość ustanowienia koordynatora delegowanego, w celu usprawnienia realizacji tych zadań. Ze względu na specyfikę podległości organów w ramach danego działu, decyzję w tym zakresie pozostawiono ministrom, przez fakultatywne upoważnienie do wydania aktu wykonawczego w tym zakresie.

Ministrowie będą również, na podstawie art. 13, odpowiedzialni za przekazywanie ministrowi koordynującemu, tj. MSWiA, informacji niezbędnych do realizacji zadań wynikających z obowiązków informacyjnych określonych w art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.

Organami, które w systemie IMI będą mogły wystosować wniosek o udzielenie informacji dotyczącej dokumentu, na podstawie przepisów rozporządzenia 2016/1191, będzie każdy organ, któremu dokument został przedłożony, zatem może to być np. organ rentowy, jeżeli na potrzeby postępowania przed tym organem zostanie przedłożony dokument

objęty zakresem rozporządzenia i wydany w innym PCz, a organ ten będzie miał co do niego jakieś wątpliwości.

Organem odpowiedzialnym za rozpatrzenie wniosku o udzielenie informacji będzie każdy organ, który wydał dokument, do którego zapytanie się odnosi np. w przypadku odpisu aktu stanu cywilnego – kierownik USC, w przypadku orzeczenia sądu – sąd, który wydał to orzeczenie, w przypadku notarialnego poświadczenia pozostawania osoby w określonym miejscu – właściwy notariusz, w przypadku decyzji dotyczących obywatelstwa – odpowiednio MSWiA lub wojewoda.

Na potrzeby realizacji ww. zadań w ramach systemu IMI – KE stworzy odpowiedni moduł umożliwiający rejestrację użytkowników na poziomie wszystkich organów, w których kompetencjach leży wydawanie bądź przyjmowanie dokumentów objętych zakresem rozporządzenia 2016/1191. Użytkownicy będą rejestrowani *ad hoc*, w miarę potrzeb, w sytuacji kiedy zaistnieje potrzeba wystosowania wniosku o udzielenie informacji lub odpowiedzi na taki wniosek.

W ramach tego modułu będzie następowało potwierdzanie autentyczności dokumentów wydanych w innych PCz.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na fakt, iż rozporządzenie 2016/1191, dla którego stosowania zaprojektowano przedmiotową ustawę, obowiązuje we wszystkich krajach członkowskich, rozwiązania w tym zakresie będą co do zasady takie same we wszystkich krajach członkowskich. Różnice mogą występować w wysokości opłat za wydanie wielojęzycznego formularza oraz w zakresie przyjętego modelu organów odpowiedzialnych za realizację zadań wynikających z rozporządzenia 2016/1191, przez przyjęcie modelu scentralizowanego lub zdecentralizowanego. Z uwagi na fakt, iż kwestie uzależnione są od specyfiki prawodawstw krajowych i pozostają bez wpływu na przyjęte w przedłożonym projekcie rozwiązania, nie dokonywano analizy porównawczej z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Obywatele polscy i cudzoziemcy uzyskujący lub przedkładający przed organami w państwach UE dokumenty objęte zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1)	–	–	Możliwość przedkładania w innych krajach UE niektórych dokumentów np. odpisów aktów stanu cywilnego, orzeczenia sądu o rozwodzie, zaświadczenia o zameldowaniu, zaświadczeń o niekaralności, bez konieczności legalizacji albo apostille w odniesieniu do tych dokumentów.
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	Jeden podmiot	–	Koordinacja zadań informacyjnych wobec Komisji Europejskiej związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2016/1191.
Ministrowie kierujący działami administracji rządowej	19	–	Koordinacja realizacji zadań związanych z przyjmowaniem i przekazywaniem wniosków w systemie IMI o udzielenie informacji o przedkładanych dokumentach, a także udzielania niezbędnych informacji w odniesieniu do tych wniosków; koordynacja rejestracji użytkowników

			w systemie IMI.
Organy gmin, w tym kierownicy USC, konsulowie, notariusze, Biuro Informacji Krajowego Rejestru Karnego	Gminy – 2478 Notariusze – 3511 Konsulowie – 128 Biuro Informacji Krajowego Rejestru Karnego – 1	Dane GUS Wg danych Ministerstwa Sprawiedliwości na dzień 30 września 2018 r. Wg danych Ministerstwa Spraw Zagranicznych	Konieczność wydawania na wnioski obywateli wielojęzycznych standardowych formularzy, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191; potwierdzanie za pośrednictwem systemu IMI autentyczności dokumentów objętych zakresem rozporządzenia 2016/1191, wydawanych przez te organy; zapytania do organów innych krajów za pośrednictwem IMI w razie wątpliwości co do dokumentów objętych zakresem rozporządzenia 2016/119, przedkładanych przed tymi organami, a wydanymi w innych krajach UE.
Każdy organ publiczny lub podmiot działający w charakterze urzędowym i upoważniony na mocy przepisów prawa do wydawania lub przyjmowania dokumentu urzędowego lub jego kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem, objętych zakresem rozporządzenia (m.in. organy rentowe, organy pomocy społecznej, urzędy pracy, każdy organ wymagający przedłożenia zaświadczenia o niekaralności etc.)			Przekazywanie, za pośrednictwem IMI, zapytań do organów innych krajów, w razie wątpliwości co do autentyczności dokumentów objętych zakresem rozporządzenia 2016/119, przedkładanych przed tymi organami, a wydanymi w innych krajach UE.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów) (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt został opublikowany na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Do projektu w tym trybie uwag nie zgłoszono.

Projekt został przekazany do zaopiniowania wojewodom, Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, RPO, Krajowej Radzie Notarialnej, Prezesowi Sądu Najwyższego, Szefowi Kancelarii Prezydenta RP, Stowarzyszeniu Urzędników Stanu Cywilnego RP oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Radzie Legislacyjnej (na wniosek prezesa RCL).

Rada Legislacyjna zarekomendowała projekt do dalszych prac ustawodawczych po wyeliminowaniu wskazanych w opinii Rady drobnych uchybień. W wyniku uwag Rady w art. 9 ust. 1 doprecyzowano przez odesłanie, że chodzi o przypadek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 (jednoczesne wnioskowanie o wydanie dokumentu urzędowego i wielojęzycznego formularza) oraz uzupełniono przepis art. 12 ust. 3 o pełną informację o akcie prawnym, jakim został ustanowiony system IMI.

Stosownie do uwagi zgłoszonej przez Kancelarię Prezydenta w uzgodnionym projekcie nie uwzględniono: aktu nadania obywatelstwa polskiego, zawiadomienia o odmowie nadania obywatelstwa polskiego oraz zawiadomienia o treści postanowienia w sprawie wyrażenia zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego, które jako dokumenty

odzwierciedlające konstytucyjną prerogatywę Prezydenta RP, w ocenie Kancelarii Prezydenta, nie mieszczą się w definicji „dokumentu urzędowego” w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2016/1191 i jako takie nie są objęte zakresem tego rozporządzenia.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych – w zakresie danych wymaganych we wniosku o wydanie wielojęzycznego formularza, poddał w wątpliwość konieczność obligatoryjnego podawania adresu do korespondencji, wskazując, że w przypadku osobistego odbioru tego formularza adres ten może nie być niezbędny. Uwagę uwzględniono przez fakultatywną możliwość wpisywania tego adresu przez osobę składającą wniosek.

Krajowa Rada Notarialna podniosła, iż:

– w art. 2 projektodawca przekroczył granice niezbędnego zakresu regulacji przez enumeratywne wskazanie zakresu dokumentów objętych zakresem rozporządzenia w RP – uwaga nieuwzględniona ze względu na wynikający z art. 24 ust. 1 pkt b rozporządzenia 2016/1191 obowiązek przekazania KE wykazu dokumentów urzędowych objętych zakresem rozporządzenia, który stanowi podstawę do określenia tego zakresu i wskazania katalogu dokumentów, do jakich będzie miało zastosowanie rozporządzenie w danym kraju członkowskim. Wyjaśnienia te zostały przyjęte przez KRN, jednocześnie na prośbę KRN uzasadnienie projektu uzupełniono w zakresie dotyczącym ujęcia w art. 2 pkt 4 i 34 projektu poświadczenia pozostawania osoby przy życiu oraz poświadczenia pozostawania osoby w określonym miejscu, jako podlegających działaniu rozporządzenia 2016/1191,

– użyte w art. 2 pkt 4, 15 i 34 nazwy dokumentów należy dostosować do przepisów prawa odnoszących się do tych dokumentów,

– uwaga uwzględniona,

– wątpliwości budzi propozycja dotychczasowego art. 4 (w brzmieniu przekazanym do konsultacji publicznych) projektu w zakresie użytego stwierdzenia „jeśli dokumenty nie są sprzeczne z porządkiem prawnym Rzeczypospolitej Polskiej” w kontekście wynikającego z rozporządzenia 2016/1191 zastrzeżenia, że nie odnosi się ono do skutków prawnych dokumentów objętych jego zakresem – uwaga uwzględniona, również w wyniku innych uwag do tego artykułu, podnoszących, iż stanowi on powielenie regulacji wynikającej wprost z przepisów rozporządzenia 2016/1191.

Śląski Urząd Wojewódzki – uwaga wskazywała, że projektowany przepis art. 11 nie uwzględnia przypadku braku udzielenia odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji w przypadku, gdy w wynikających z art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/1191 terminach, tj. 5–10 dni roboczych (lub innym ustalonym przez organy terminie), nie zostanie udzielona odpowiedź oraz nie zostanie przedłużony termin – uwaga uwzględniona, doprecyzowano projektowaną regulację w tym zakresie.

Wojewoda Dolnośląski – podniósł, iż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2007 r. w sprawie sporządzania niektórych poświadczeń przez organy samorządu terytorialnego i banki (Dz. U. poz. 185), wydanego na podstawie art. 101 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. poz. 2291, z późn. zm.) – w miejscowościach, w których nie ma kancelarii notarialnej wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest upoważniony do poświadczania pozostawania osoby przy życiu lub w określonym miejscu w celu otrzymania emerytury, renty lub innych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (§ 2 w związku z § 1 rozporządzenia), z tego względu dokumenty wydawane w tym zakresie nie powinny być określane jako „notarialne” – uwaga uwzględniona.

Prezes Sądu Najwyższego i Stowarzyszenie Urzędników Stanu Cywilnego RP – nie zgłosiły uwag do projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													

pozostałe jednostki (oddzielnie)											
Źródła finansowania		<p>Wejście w życie projektowanych przepisów nie będzie miało wpływu na wydatki przeznaczone na wykonywanie zadań zleconych z zakresu administracji rządowej wykonywanych przez jednostki samorządu terytorialnego.</p> <p>Konieczność wydawania formularzy przez organy wynika wprost z przepisów rozporządzenia 2016/1191.</p> <p>Wprowadzana opłata za wydanie wielojęzycznego formularza, ustalona w wysokości odpowiadającej wysokości opłaty za wydanie zaświadczenia, ma na celu całkowite zrekompensowanie kosztów administracyjno-biurowych związanych z jego wydaniem, takich jak koszty papieru, wypełnienia i druku tego formularza. Jednocześnie wielojęzyczne formularze są zupełnie nowymi dokumentami i z tego względu nie jest możliwe oszacowanie skali zainteresowania ich otrzymaniem i w konsekwencji wskazanie konkretnych globalnych kwot w dochodach i wydatkach.</p>									
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Celem projektowanej ustawy jest ułatwienie stosowania rozporządzenia 2016/1191, które przewiduje zwolnienie z obowiązku apostille i legalizacji dokumentów. Rozporządzenie 2016/1191 będzie stosowane bezpośrednio, w związku z tym projektowana ustawa nie wpływa na dochody sektora finansów publicznych wynikające ze zwolnienia z ww. obowiązku.</p> <p>W ramach przygotowania administracji publicznej do stosowania rozporządzenia 2016/1191 planowane jest również dostosowanie Systemu Rejestrów Państwowych do wydawania wielojęzycznych formularzy, tak aby dokumenty te były wydawane bezpośrednio z systemu informatycznego bez konieczności wypełniania ich przez organ. Powyższe ułatwi prace organu i znacznie skróci czas realizacji sprawy przez obywateli. Dostosowanie krajowych systemów IT jest zadaniem fakultatywnym i nie wynika wprost z projektowanej ustawy. Koszty tego dostosowania Ministerstwo Cyfryzacji oszacowało na kwotę 591 648,00 netto. Działania te zostaną zrealizowane w ramach budżetu przeznaczanego na rozwój SRP, zabezpieczonego w części 27 – Informatyzacja. Wejście w życie proponowanych przepisów nie będzie zatem stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel.</p>									
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe											
Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)			
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe										
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Możliwość przedkładania w innych krajach UE niektórych dokumentów np. odpisów aktów stanu cywilnego, orzeczenia sądu o rozwodzie, zaświadczenia o zameldowaniu, bez konieczności legalizacji i apostille w odniesieniu do tych dokumentów.									
Niemierzalne											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rodzinę obywateli i gospodarstwa domowe.</p> <p>Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p>									

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

 tak
 nie
 nie dotyczy zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

 tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz: Projektowana ustawa ma na celu ułatwienie stosowania rozporządzenia UE 2016/1191, w związku z tym wprowadza regulacje dotyczące sposobu procedowania spraw, o których mowa w ww. rozporządzeniu (np. sposób składania wniosków o wydanie wielojęzycznego formularza), w taki sposób, aby dostosować ogólne procedury przewidziane w rozporządzeniu do specyfiki polskiego porządku prawnego. Powyższe skutkuje zwiększeniem liczby procedur (np. wspomniane wyżej wnioskowanie o wydanie formularza wielojęzycznego) oraz liczby dokumentów. Przewiduje się, że pracochłonność związana z wydaniem wielojęzycznego formularza będzie podobna do pracochłonności związanej z wydaniem zaświadczenia, w związku z tym ustawa przewiduje wprowadzenie opłaty za wydanie formularza w wysokości 17 złotych, które mają pokryć koszty związane z wydaniem tego dokumentu.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane regulacje nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: demografia
 mienie państwowe informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

W ramach przygotowania administracji publicznej do stosowania rozporządzenia 2016/1191 planowane jest dostosowanie Systemu Rejestrów Państwowych do wydawania wielojęzycznych formularzy, tak aby dokumenty te były wydawane bezpośrednio z systemu informatycznego bez konieczności wypełniania tych dokumentów przez organ, powyższe ułatwi prace organu i znacznie skróci czas realizacji sprawy przez obywateli.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na charakter projektu nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA PROJEKTU USTAWY O SZCZEGÓLNYCH ZASADACH PRZEDKŁADANIA NIEKTÓRYCH DOKUMENTÓW URZĘDOWYCH WYDAWANYCH W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ (UC143)

1. Informacje ogólne

Zgodnie z § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm. i 1204) projekty założeń projektów ustaw, projekty ustaw lub projekty rozporządzeń przedstawia się do konsultacji publicznych, w tym konsultacji z organizacjami społecznymi lub innymi zainteresowanymi podmiotami albo instytucjami w celu przedstawienia ich stanowiska. Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, o którym mowa w § 51 ust. 1 Regulaminu, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowana ustawa została udostępniona na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji. Dodatkowo projekt został skierowany do podmiotów, które w ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji mogły być nim zainteresowane.

2. Przebieg konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany:

- 1) Wojewodom;
- 2) Stowarzyszeniu Urzędników Stanu Cywilnego RP.

W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prezesowi Krajowej Rady Notarialnej;
- 2) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego;
- 3) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 4) Rzecznikowi Praw Obywatelskich,
- 5) Szefowi Kancelarii Prezydenta,
- 6) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 7) Szefowi Agencji Wywiadu,
- 8) Szefowi Agencji Kontrwywiadu Wojskowego,

- 9) Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego,
- 10) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Uwagi zgłoszili:

1. Kancelaria Prezydenta – w ocenie Kancelarii Prezydenta z katalogu dokumentów wymienionych w projekcie należy usunąć akt nadania obywatelstwa polskiego, zawiadomienie o odmowie nadania obywatelstwa polskiego oraz zawiadomienie o treści postanowienia w sprawie wyrażenia zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego, które jako dokumenty odzwierciedlające konstytucyjną prerogatywę Prezydenta RP, w ocenie Kancelarii Prezydenta nie mieszczą się w definicji „dokumentu urzędowego” w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2016/1191 i jako takie nie są objęte zakresem tego rozporządzenia.

Stanowisko projektodawcy:

Stosownie do uwagi zgłoszonej przez Kancelarię Prezydenta w art. 2 uzgodnionego projektu ustawy nie uwzględniono aktu nadania obywatelstwa polskiego, zawiadomienia o odmowie nadania obywatelstwa polskiego oraz zawiadomienia o treści postanowienia w sprawie wyrażenia zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego.

2. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych – w zakresie danych wymaganych we wniosku o wydanie wielojęzycznego formularza, poddał w wątpliwość konieczność obowiązkowego podawania adresu do korespondencji, wskazując, że w przypadku osobistego odbioru tego formularza adres ten może nie być niezbędny.

Stanowisko projektodawcy:

Uwagę uwzględniono poprzez fakultatywną możliwość wpisywania tego adresu przez osobę składającą wniosek.

3. Krajowa Rada Notarialna:

a) W art. 2 projektodawca przekroczył granice niezbędnego zakresu regulacji poprzez enumeratywne wskazanie zakresu dokumentów objętych zakresem rozporządzenia w RP

Stanowisko projektodawcy: uwaga nieuwzględniona ze względu na wynikający z art. 24 ust. 1 pkt b rozporządzenia 2016/1191 obowiązek przekazania KE wykazu dokumentów urzędowych objętych zakresem rozporządzenia, który stanowi podstawę do określenia tego zakresu i wskazania katalogu dokumentów do jakich będzie miało zastosowanie rozporządzenie w danym kraju członkowskim. Wyjaśnienia te zostały przyjęte przez KRN, jednocześnie na prośbę KRN uzasadnienie projektu uzupełniono w zakresie dotyczącym ujęcia w art. 2 pkt 4 i 33 projektu, poświadczenia pozostawiania osoby przy życiu oraz poświadczenia pozostawiania osoby w określonym miejscu, jako podlegających działaniu rozporządzenia 2016/1191;

b) Użyte w art.2 pkt 4, 15 i 33 nazwy dokumentów należy dostosować do przepisów prawa odnoszących się do tych dokumentów.

Stanowisko projektodawcy:

Uwaga uwzględniona nazwy dokumentów dostosowano zgodnie z przepisami ustawy – Prawo o notariacie.

c) Wątpliwości budzi propozycja dotychczasowego art. 4 (w brzmieniu przekazanym do konsultacji publicznych) projektu w zakresie użytego stwierdzenia „jeśli dokumenty nie są sprzeczne z porządkiem prawnym Rzeczypospolitej Polskiej” w kontekście wynikającego z rozporządzenia 2016/1191 zastrzeżenia że nie odnosi się ono do skutków prawnych dokumentów objętych jego zakresem.

Stanowisko projektodawcy:

Uwaga uwzględniona, również w wyniku innych uwag do tego artykułu, podnoszących iż stanowi on powielenie regulacji wynikającej wprost z przepisów rozporządzenia 2016/1191.

4. Śląski Urząd Wojewódzki – uwaga wskazywała, że projektowany przepis art. 11 nie uwzględnia przypadku braku udzielenia odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji w przypadku, gdy w wynikających z art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/1191, terminach tj. 5/10 dni roboczych (lub innym ustalonym przez organy terminie), nie zostanie udzielona odpowiedź oraz nie zostanie przedłużony termin.

Stanowisko projektodawcy:

Uwaga uwzględniona doprecyzowano projektowaną regulację w tym zakresie.

5. Wojewoda Dolnośląski – podniósł, iż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2007 r. w sprawie sporządzania niektórych poświadczeń przez organy samorządu terytorialnego i banki (Dz. U. Nr 27, poz. 185), wydanego na podstawie art. 101 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. Poz. 2291, z późn. zm.) – w miejscowościach, w których nie ma kancelarii notarialnej wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest upoważniony do poświadczania pozostawiania osoby przy życiu lub w określonym miejscu w celu otrzymania emerytury, renty lub innych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (§ 2 w związku z § 1 rozporządzenia), z tego względu dokumenty wydawane w tym zakresie nie powinny być określane jako „notarialne”.

Stanowisko projektodawcy:

Uwaga uwzględniona, zrezygnowano z określenia „notarialny”.

Pozostałe podmioty biorące udział w konsultacjach publicznych i opiniowaniu projektu nie zgłosiły uwag.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

	Tytuł
	ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012
	Instytucja odpowiedzialna za przygotowanie przepisów służących stosowaniu rozporządzenia
	MSWiA

TABELA ZGODNOŚCI

Oznaczenie	Treść	Konieczność wdrożenia	Akt RP	Oznaczenie	Treść
Art 1	<p>1. W odniesieniu do określonych dokumentów urzędowych wydawanych przez organy państwa członkowskiego, które to dokumenty muszą zostać przedłożone organom innego państwa członkowskiego, niniejsze rozporządzenie przewiduje system:</p> <p>a) zwolnienia z legalizacji lub podobnej czynności; oraz</p> <p>b) uproszczenia innych formalności.</p> <p>Z zastrzeżeniem akapitu pierwszego, niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia korzystania przez zainteresowaną osobę z innych, stosowanych w państwie członkowskim systemów dotyczących legalizacji lub podobnej czynności.</p> <p>2. Niniejsze rozporządzenie ustanawia również wielojęzyczne standardowe formularze, które mają być stosowane jako tłumaczenie pomocnicze załączane do dokumentów urzędowych dotyczących urodzenia, pozostawania osoby przy życiu, zgonu, małżeństwa (w tym zdolności do zawarcia małżeństwa oraz stanu cywilnego), zarejestrowanego związku partnerskiego (w tym zdolności do zawarcia zarejestrowanego związku partnerskiego i statusu związanego z zarejestrowanym związkiem partnerskim), miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu oraz braku wpisu do rejestru karnego.</p>	N	-	-	-
Art. 2	<p>1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dokumentów urzędowych wydawanych przez organy państwa członkowskiego zgodnie z jego prawem krajowym, które to dokumenty muszą zostać przedłożone organom innego państwa członkowskiego i których głównym celem jest stwierdzenie co najmniej jednego z następujących faktów:</p> <p>a) urodzenie;</p>	T	Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej	Art. 2	Art. 2. Dokumentami urzędowymi, do których stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1191, wydawanymi zgodnie z ustawą z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 682, z 2018 r. poz. 950 oraz z 2019 r. poz. 303), ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80), ustawą z

	<p>b) pozostawanie osoby przy życiu; c) zgon; d) imię i nazwisko; e) małżeństwo, w tym zdolność do zawarcia małżeństwa oraz stan cywilny; f) rozwód, separacja prawna lub unieważnienie małżeństwa; g) zarejestrowany związek partnerski, w tym zdolność do zawarcia zarejestrowanego związku partnerskiego i status związany z zarejestrowanym związkiem partnerskim; h) rozwiązanie związku partnerskiego, separacja prawna lub unieważnienie zarejestrowanego związku partnerskiego; i) pochodzenie dziecka; j) przysposobienie; k) miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu; l) obywatelstwo; m) brak wpisu do rejestru karnego, pod warunkiem że dokumenty urzędowe dotyczące tego faktu są wydawane obywatelowi Unii przez organy państwa członkowskiego, którego jest obywatelem.</p> <p>2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do dokumentów urzędowych, których przedstawienia można wymagać od obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami, jeżeli wyrażą wolę głosowania lub kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego lub w wyborach lokalnych w państwie członkowskim, w którym mają miejsce zamieszkania, na warunkach określonych odpowiednio w dyrektywie 93/109/WE i dyrektywie Rady 94/80/WE.</p> <p>3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do: a) dokumentów urzędowych wydawanych przez organy państwa trzeciego; i b) poświadczonych kopii dokumentów, o których mowa w lit. a), sporządzonych przez organy państwa członkowskiego.</p> <p>4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do uznawania w państwie</p>				<p>dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. poz. 2291¹⁾), ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1218 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 60), ustawą z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 609 i 1669), ustawą z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 10), ustawą z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 1829), ustawą z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2018 r. poz. 1382 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 60), ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 754, 1000 i 1349 oraz z 2019 r. poz. 273) oraz ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2018 poz. 2224), są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpis skrócony aktu urodzenia; 2) odpis zupełny aktu urodzenia; 3) orzeczenie sądu o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego; 4) poświadczenie pozostawania osoby przy życiu; 5) odpis skrócony aktu zgonu; 6) odpis zupełny aktu zgonu; 7) orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego; 8) orzeczenie sądu o uchyleniu postanowienia o uznaniu za zmarłego; 9) orzeczenie sądu o stwierdzeniu zgonu; 10) orzeczenie sądu o uchyleniu postanowienia o stwierdzeniu zgonu; 11) decyzja kierownika urzędu stanu cywilnego o zmianie imienia i nazwiska; 12) odpis skrócony aktu małżeństwa; 13) odpis zupełny aktu małżeństwa; 14) zaświadczenie o stanie cywilnym; 15) zaświadczenie stwierdzające, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo; 16) orzeczenie sądu o zezwoleniu na zawarcie małżeństwa kobiecie niemającej ukończonych lat osiemnastu; 17) orzeczenie sądu o zezwoleniu na zawarcie małżeństwa osobie dotkniętej chorobą psychiczną albo niedorozwojem umysłowym oraz osobom powinowatym w linii prostej; 18) orzeczenie sądu o ustaleniu istnienia małżeństwa;
--	--	--	--	--	--

1)

Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 398, 723, 1496, 1629, 1669, 2193 i 2314 oraz z 2019 r. poz.87.

	<p>członkowskim skutków prawnych związanych z treścią dokumentów urzędowych wydawanych przez organy innego państwa członkowskiego.</p>				<p>19) orzeczenie sądu o ustaleniu nieistnienia małżeństwa; 20) orzeczenie sądu o rozwodzie; 21) orzeczenie sądu o separacji; 22) orzeczenie sądu o zniesieniu separacji; 23) orzeczenie sądu o unieważnieniu małżeństwa; 24) orzeczenie sądu o przysposobieniu; 25) orzeczenie sądu o rozwiązaniu przysposobienia; 26) orzeczenie sądu o ustaleniu ojcostwa; 27) orzeczenie sądu o ustaleniu macierzyństwa; 28) orzeczenie sądu o zaprzeczeniu ojcostwa; 29) orzeczenie sądu o zaprzeczeniu macierzyństwa; 30) orzeczenie sądu o ustaleniu bezskuteczności uznania dziecka; 31) orzeczenie sądu o unieważnieniu uznania dziecka; 32) zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt stały; 33) zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt czasowy; 34) poświadczenie pozostawania osoby w określonym miejscu; 35) decyzja w sprawie o uznanie za obywatela polskiego; 36) decyzja w sprawie o przywrócenie obywatelstwa polskiego; 37) decyzja w sprawie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego; 38) decyzja w sprawie o uznanie za repatrianta; 39) zaświadczenie o niekaralności osoby, wydane z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby; 40) zaświadczenie wydawane przez gminę obywatelowi polskiemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, który wyraził wolę głosowania lub kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego lub w wyborach lokalnych w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, na warunkach określonych odpowiednio w dyrektywie 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz. Urz. UE L 329 z 30.12.1993, str. 34) i dyrektywie Rady</p>
--	--	--	--	--	--

					94/80/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz. Urz. UE L 368 z 31.12.1994, str. 38).
Art. 3	<p>Do celów niniejszego rozporządzenia:</p> <p>1) „dokumenty urzędowe” oznaczają:</p> <p>a) dokumenty pochodzące od organu sądowego lub urzędnika sądowego państwa członkowskiego, w tym dokumenty pochodzące od prokuratora, sekretarza sądowego lub urzędnika sądowego (huissier de justice);</p> <p>b) dokumenty administracyjne;</p> <p>c) akty notarialne;</p> <p>d) urzędowe zaświadczenia umieszczone na dokumentach podpisanych przez osoby działające w charakterze prywatnym, takie jak urzędowe zaświadczenia stwierdzające zarejestrowanie dokumentu lub fakt jego istnienia w określonej dacie, oraz urzędowe i notarialne poświadczenia podpisów;</p> <p>e) dokumenty sporządzone przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych państwa członkowskiego, wykonujących czynności na terytorium dowolnego państwa i działających w charakterze urzędowym, w przypadku gdy dokumenty takie muszą zostać przedłożone na terytorium innego państwa członkowskiego lub przedłożone przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym innego państwa członkowskiego wykonującym czynności na terytorium państwa trzeciego;</p> <p>2) „organ” oznacza organ publiczny państwa członkowskiego lub podmiot działający w charakterze urzędowym i upoważniony na mocy prawa krajowego do wydawania lub przyjmowania dokumentu urzędowego lub jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem, objętych niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>3) „legalizacja” oznacza czynność poświadczania autentyczności podpisu osoby zajmującej urząd publiczny, charakteru, w jakim działała osoba podpisująca dokument, oraz, w stosownych przypadkach, tożsamości</p>	N	-	-	-

	<p>pieczęci lub stempla, którymi opatrzony jest dany dokument;</p> <p>4) „podobna czynność” oznacza dołączenie apostille przewidzianej w konwencji o apostille;</p> <p>5) „inne formalności” oznaczają wymóg przedstawienia kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem i uwierzytelnionych tłumaczeń dokumentów urzędowych;</p> <p>6) „organ centralny” oznacza organ lub organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 do pełnienia funkcji związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia;</p> <p>7) „kopia poświadczona za zgodność z oryginałem” oznacza kopię oryginalnego dokumentu urzędowego, podpisaną i poświadczoną jako wierna i pełna reprodukcja takiego oryginalnego dokumentu urzędowego przez organ państwa członkowskiego upoważniony do tego na mocy prawa krajowego tego samego państwa członkowskiego, które wydało ten dokument urzędowy.</p>				
Art. 4	Dokumenty urzędowe objęte niniejszym rozporządzeniem oraz ich kopie poświadczone za zgodność z oryginałem zwalnia się z wszelkich form legalizacji i podobnej czynności.	N	-	-	
Art. 5	<p>1. Jeżeli państwo członkowskie wymaga przedłożenia oryginału dokumentu urzędowego wydanego przez organy innego państwa członkowskiego, organy tego państwa członkowskiego, w którym dokument urzędowy jest przedkładany, nie wymagają przedłożenia jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem.</p> <p>2. Jeżeli państwo członkowskie dopuszcza przedstawienie kopii dokumentu urzędowego poświadczonej za zgodność z oryginałem, organy tego państwa członkowskiego akceptują kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem sporządzoną w innym państwie członkowskim.</p>	N			
Art. 6	<p>1. Tłumaczenie nie jest wymagane w przypadku, gdy</p> <p>a) dokument urzędowy jest sporządzony w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym dokument jest przedkładany, lub, jeżeli w tym państwie członkowskim obowiązuje kilka języków urzędowych, w</p>	N			

	<p>języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych miejsca, w którym dokument jest przedkładany, lub w innym języku, który dane państwo członkowskie wyraźnie zaakceptowało; lub</p> <p>b) do dokumentu urzędowego dotyczącego urodzenia, pozostawania osoby przy życiu, zgonu, małżeństwa (w tym zdolności do zawarcia małżeństwa oraz stanu cywilnego), zarejestrowanego związku partnerskiego (w tym zdolności do zawarcia zarejestrowanego związku partnerskiego i statusu związanego z zarejestrowanym związkiem partnerskim), miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu oraz braku wpisu do rejestru karnego, został dołączony, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, wielojęzyczny standardowy formularz, pod warunkiem że organ, któremu przedkłada się dokument urzędowy, uznaje, że informacje zamieszczone w wielojęzycznym standardowym formularzu są wystarczające do tego, by nadać bieg sprawie w oparciu o dany dokument urzędowy.</p> <p>2. Uwierzytelnione tłumaczenie sporządzone przez osobę posiadającą kwalifikacje do jego sporządzenia zgodnie z prawem jednego z państw członkowskich jest przyjmowane we wszystkich państwach członkowskich.</p>				
Art. 7	1. Do dokumentów urzędowych dotyczących urodzenia, pozostawania osoby przy życiu, zgonu, małżeństwa (w tym zdolności do zawarcia małżeństwa oraz stanu cywilnego), zarejestrowanego związku partnerskiego (w tym zdolności do zawarcia zarejestrowanego związku partnerskiego i statusu związanego z zarejestrowanym związkiem partnerskim), miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu oraz braku wpisu do rejestru karnego,	T	Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej	Art. 3	<p>Art. 3. 1. Wielojęzyczny standardowy formularz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191, zwany dalej „wielojęzycznym formularzem”, wydaje się na wniosek osoby uprawnionej do otrzymania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpisu skróconego aktu urodzenia, 2) odpisu skróconego aktu małżeństwa, 3) odpisu skróconego aktu zgonu, 4) zaświadczenia o stanie cywilnym, 5) zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z

	<p>zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. c), dołącza się, na wniosek osoby uprawnionej do otrzymania dokumentu urzędowego, wielojęzyczny standardowy formularz ustanowiony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>2. Wielojęzyczne standardowe formularze, o których mowa w ust. 1, są wydawane przez organ i są opatrzone datą wydania oraz podpisem, a także – w stosownych przypadkach – pieczęcią lub stemplem organu wydającego.</p>			<p>Art. 4</p> <p>Art. 5</p> <p>Art. 6</p>	<p>prawem polskim można zawrzeć małżeństwo,</p> <p>6) zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały,</p> <p>7) zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt czasowy,</p> <p>8) poświadczenia pozostawania osoby w określonym miejscu,</p> <p>9) poświadczenia pozostawania osoby przy życiu,</p> <p>10) zaświadczenia o niekaralności osoby, wydanego z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby</p> <p>- celem załączenia do tych dokumentów urzędowych.</p> <p>2. W przypadku dokumentów urzędowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, wielojęzyczny formularz załącza się do dokumentów urzędowych wydanych z rejestru stanu cywilnego po dniu 1 marca 2015 r. zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.</p> <p>Art. 4. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza można złożyć:</p> <p>1) jednocześnie z wnioskiem o wydanie dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz;</p> <p>2) po wydaniu dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.</p> <p>Art. 5. 1. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza składa się w postaci odpowiedniej do postaci wniosku o wydanie dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz. Wniosek składany w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</p> <p>2. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza składa się do organu, o którym mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2016/1191, wydającego dokument urzędowy, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.</p> <p>Art. 6. 1. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza zawiera:</p> <p>1) imię i nazwisko osoby składającej wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza;</p> <p>2) numer PESEL, a jeżeli nie został nadany - datę urodzenia osoby składającej wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza;</p> <p>3) opcjonalnie adres do korespondencji.</p> <p>2. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza</p>
--	--	--	--	---	---

				<p>Art. 7</p> <p>Art. 9</p>	<p>w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 1, oprócz danych, o których mowa w ust. 1, zawiera określenie nazwy lub rodzaju dokumentu urzędowego oraz imię i nazwisko osoby, której dotyczy dokument urzędowy, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.</p> <p>3. Wniosek o wydanie wielojęzycznego formularza w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, oprócz danych, o których mowa w ust. 1, zawiera numer i datę sporządzenia dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.</p> <p>Art. 7. 1. Do wniosku, o którym mowa w art. 4, załącza się dowód wniesienia opłaty za wydanie wielojęzycznego formularza.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, do wniosku o wydanie wielojęzycznego formularza do dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4-10, załącza się oryginał dokumentu urzędowego, do którego ma być załączony wielojęzyczny formularz.</p> <p>Art. 9. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 1, wielojęzyczny formularz wydaje się jednocześnie z dokumentem urzędowym, do którego jest załączany wielojęzyczny formularz.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, wielojęzyczny formularz wydaje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o jego wydanie.</p> <p>3. Oryginał dokumentu urzędowego złożony wraz z wnioskiem o wydanie wielojęzycznego formularza w przypadku, o którym mowa w art. 4 pkt 2, organ wydający wielojęzyczny formularz zwraca wnioskodawcy wraz z wydaniem wielojęzycznego formularza.</p>
Art. 8	<p>1. Wielojęzyczne standardowe formularze, o których mowa w art. 7 ust. 1, załączane do dokumentów urzędowych, o których mowa w tym ustępie, są stosowane jako tłumaczenie pomocnicze i nie mają żadnej autonomicznej wartości prawnej.</p> <p>2. Wielojęzyczne standardowe formularze nie stanowią:</p> <p>a) odpisów skróconych aktów stanu cywilnego;</p> <p>b) odpisów pełnych aktów stanu cywilnego;</p>	N			

	<p>c) wielojęzycznych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego; d) wielojęzycznych i kodowanych odpisów skróconych aktów stanu cywilnego; ani e) wielojęzycznych i kodowanych zaświadczeń dotyczących stanu cywilnego.</p> <p>3. Wielojęzyczne standardowe formularze mogą być stosowane wyłącznie w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym je wydano.</p>				
Art. 9	<p>1. Każdy wielojęzyczny standardowy formularz posiada część standardową, na którą składają się następujące elementy: a) nazwa wielojęzycznego standardowego formularza; b) podstawa prawna wydania wielojęzycznego standardowego formularza; c) oznaczenie państwa członkowskiego wydającego wielojęzyczny standardowy formularz; d) pole „Pouczenie”; e) pole „Uwag dla organu wydającego”; f) określoną liczbę tytułów standardowych rubryk i ich kody numeryczne; oraz g) pole „Podpis”.</p> <p>2. Standardowe części, które mają zostać włączone do wielojęzycznych standardowych formularzy dotyczących urodzenia, pozostawania osoby przy życiu, zgonu, małżeństwa (w tym zdolności do zawarcia małżeństwa oraz stanu cywilnego), zarejestrowanego związku partnerskiego (w tym zdolności do zawarcia zarejestrowanego związku partnerskiego i statusu związanego z zarejestrowanym związkiem partnerskim), miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu oraz braku wpisu do rejestru karnego oraz wielojęzyczne glosariusze odnoszące się do tych tytułów standardowych rubryk są określone odpowiednio w załącznikach I–XI.</p> <p>3. Każdy wielojęzyczny standardowy formularz posiada również, gdy to stosowne, część niestandardową, na którą składają się tytuły rubryk właściwe dla poszczególnych państw mające odzwierciedlać treść dokumentu urzędowego, do którego ma zostać załączony wielojęzyczny standardowy formularz, oraz kody numeryczne tych tytułów rubryk.</p>	N			

	<p>4. Poszczególne państwa członkowskie zgłaszają Komisji właściwe dla siebie tytuły rubryk, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 24 ust. 2.</p> <p>5. Każdy wielojęzyczny standardowy formularz posiada również wielojęzyczny glosariusz – we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii – odnoszący się zarówno do standardowych tytułów rubryk, jak i do tytułów rubryk właściwych dla poszczególnych państw.</p>				
Art. 10	<p>1. Wielojęzyczne standardowe formularze wypełniane są przez organ wydający w języku urzędowym jego państwa członkowskiego lub, jeżeli w tym państwie członkowskim obowiązuje kilka języków urzędowych, w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych miejsca, w którym standardowy formularz jest wydawany.</p> <p>2. Część standardowa wielojęzycznego standardowego formularza oraz tytuły rubryk właściwe dla poszczególnych państw wydaje się w obu następujących językach:</p> <p>a) w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym wielojęzyczny standardowy formularz jest wydawany, lub, jeżeli w tym państwie członkowskim obowiązuje kilka języków urzędowych, w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych miejsca, w którym standardowy formularz jest wydawany, przy czym musi być to jeden z języków urzędowych instytucji Unii; oraz</p> <p>b) w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym ma zostać przedłożony dokument urzędowy, do którego załącza się wielojęzyczny standardowy formularz, lub, jeżeli w tym państwie członkowskim obowiązuje kilka języków urzędowych, w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych miejsca, w którym ma zostać przedłożony dokument urzędowy, do którego załącza się wielojęzyczny standardowy formularz, przy czym musi być to jeden z języków urzędowych instytucji Unii.</p> <p>3. Część standardowa oraz tytuły rubryk</p>	N			

	właściwe dla poszczególnym państw w dwóch językach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i wielojęzyczny glosariusz, o którym mowa w art. 9 ust. 5, zawarte są w tym samym wielojęzycznym standardowym formularzu.				
Art. 11	W celu dalszego ułatwienia swobodnego obiegu dokumentów urzędowych w Unii państwa członkowskie zapewniają, by opłata za wydanie wielojęzycznego standardowego formularza nie przekraczała niższej z dwóch wartości: kosztu wydania wielojęzycznego standardowego formularza lub kosztu wydania dokumentu urzędowego, do którego załącza się ten formularz	T	Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej	Art. 8	<p>Art. 8. 1. Za wydanie wielojęzycznego formularza wnosi się opłatę w wysokości 17 zł.</p> <p>2. Za wydanie wielojęzycznego formularza przez konsula wnosi się opłatę konsularną w wysokości równoważności 30 euro.</p> <p>3. Opłata, o której mowa w:</p> <p>1) ust. 1, stanowi:</p> <p>a) dochód organu wydającego wielojęzyczny formularz - w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-9,</p> <p>b) dochód budżetu państwa - w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10;</p> <p>2) ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.</p> <p>4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na konto organu wydającego wielojęzyczny formularz.</p> <p>5. Opłatę, o której mowa w ust. 2, wnosi się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2141 oraz z 2019 r. poz. 60).</p> <p>6. Na realizację czynności, o których mowa w art. 3, nie przyznaje się dotacji celowej z budżetu państwa.</p>
Art. 12	Na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” zamieszcza się, dla każdego państwa członkowskiego, wzory wielojęzycznych standardowych formularzy dotyczących urodzenia, pozostawania osoby przy życiu, zgonu, małżeństwa (w tym zdolności do zawarcia małżeństwa oraz stanu cywilnego), oraz w stosownych przypadkach zarejestrowanego związku partnerskiego (w tym zdolności do zawarcia zarejestrowanego związku partnerskiego i statusu związanego z zarejestrowanym związkiem partnerskim), miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu oraz braku wpisu do rejestru karnego, ustanowione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii i obejmujące:	N			
	a) część standardową określoną w załącznikach I–XI; oraz b) tytuły rubryk właściwe dla poszczególnych				

	państw zgłaszane przez państwa członkowskie Komisji zgodnie z art. 24 ust. 2.				
Art. 13	Na potrzeby art. 14, 16 oraz art. 22 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia stosuje się system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (zwany dalej „IMI”) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1024/2012.	T	Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej	Art. 12 ust. 3 - 5	<p>Art. 12.</p> <p>3. Minister kierujący działem administracji rządowej do realizacji zadań, które wykonuje na podstawie rozporządzenia 2016/1191, może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, koordynatora delegowanego oraz określić zakres zadań przekazanych mu do realizacji, mając na względzie konieczność usprawnienia współpracy organów w sprawach prowadzonych w ramach danego działu administracji rządowej oraz zapewnienia koordynacji rejestracji użytkowników w udostępnionym przez Komisję Europejską teleinformatycznym Systemie Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI) ustanowionym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str.1).</p> <p>4. Koordynatora delegowanego można wyznaczyć spośród organów, jednostek organizacyjnych, samorządów zawodowych posiadających wynikające z odrębnych przepisów kompetencje o charakterze kontrolnym lub nadzorczym wobec organów wydających dokumenty urzędowe, o których mowa w art. 2, lub przyjmujących dokumenty urzędowe, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2016/1191.</p> <p>5. Koordynator delegowany realizuje zadania przekazane mu do realizacji przez organ centralny.</p>

	<p>terminie, nieprzekraczającym w żadnym wypadku 5 dni roboczych lub 10 dni roboczych, jeżeli wniosek jest przetwarzany przez organ centralny. W wyjątkowych przypadkach, w których terminy wskazane w akapicie pierwszym nie mogą zostać dotrzymane, organ, do którego skierowano wniosek, i organ występujący o udzielenie informacji uzgadniają wydłużenie tego terminu.</p> <p>6. Jeżeli autentyczność dokumentu urzędowego lub jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem nie została potwierdzona, organ występujący o udzielenie informacji nie jest zobowiązany do nadania biegu sprawie w oparciu o ten dokument lub kopię.</p>				
Art. 15	<p>1. Do celów niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ centralny.</p> <p>2. W przypadku wyznaczenia większej liczby organów centralnych państwo członkowskie wyznacza organ centralny, do którego można kierować informacje do przekazania właściwemu organowi w tym państwie członkowskim.</p>	T	Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej	Art. 12 ust 1 i 2	<p>Art. 12. 1. Minister kierujący działem administracji rządowej obejmującym sprawy wydawania dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 2, oraz sprawy, w których może być wymagane przedstawienie dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2016/119, jest organem centralnym, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych jest organem centralnym koordynującym, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia 2016/1191.</p>
Art. 16	Organy centralne zapewniają pomoc w związku z wnioskami o udzielenie informacji	N			

	<p>na mocy art. 14, a w szczególności:</p> <p>a) przekazują i przyjmują takie wnioski oraz, w stosownych przypadkach, odpowiadają na nie; oraz</p> <p>b) dostarczają niezbędnych informacji w odniesieniu do tych wniosków.</p>				
Art. 17	<p>1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie innych przepisów prawa Unii dotyczących legalizacji, podobnej czynności lub innych formalności i ma charakter uzupełniający w stosunku do takich przepisów.</p> <p>2. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie prawa Unii dotyczącego podpisów elektronicznych i identyfikacji elektronicznej.</p> <p>3. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie innych systemów współpracy administracyjnej ustanowionych prawem Unii, które przewidują wymianę informacji między państwami członkowskimi w określonych dziedzinach.</p>	N			
Art. 18	<p>W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 dodaje się punkt w brzmieniu:</p> <p>„9. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/ 1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie propagowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012: art. 14, 16 oraz art. 22 ust. 1 i 2.</p>	N			
Art. 19	<p>1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie konwencji międzynarodowych, których jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba są stronami w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia i które dotyczą kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>2. Niezależnie od ust. 1 niniejsze rozporządzenie ma pierwszeństwo – w kwestiach, do których ma zastosowanie i w zakresie w nim przewidzianym – przed innymi postanowieniami dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych przez państwa członkowskie, w stosunkach między państwami członkowskim, które są ich stronami.</p>	N			

	<p>3. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na art. 1 ust. 1 akapit drugi.</p> <p>4. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim prowadzenia negocjacji w sprawie międzynarodowych umów i porozumień z państwami trzecimi w zakresie legalizacji lub podobnej czynności w odniesieniu do dokumentów urzędowych, dotyczących kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem, wydanych przez organy państw członkowskich lub państw trzecich w celu użycia w stosunkach między państwami członkowskimi i danymi państwami trzecimi, zawierania takich umów lub porozumień, przystępowania do nich, wprowadzania do nich zmian i ich stosowania. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim decydowania w przedmiocie zgody na przystąpienie nowych umawiających się stron do takich umów i porozumień, w których jedno lub większa liczba państw członkowskich jest stroną lub może podjąć decyzję o przystąpieniu.</p>				
Art. 20	<p>1. Wymiana i przekazywanie informacji oraz dokumentów przez państwa członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia służy wyłącznie w celu weryfikowania autentyczności dokumentów urzędowych przez właściwe organy za pośrednictwem IMI.</p> <p>2. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących publicznego dostępu do dokumentów urzędowych.</p>	N			
Art. 21	<p>Komisja i państwa członkowskie udostępniają informacje odnoszące się do treści niniejszego rozporządzenia za pomocą odpowiednich środków, w tym poprzez europejski portal „e-Sprawiedliwość” i strony internetowe organów państw członkowskich.</p>	N			
Art. 22	<p>1. Do dnia 16 sierpnia 2018 r. państwa członkowskie przekazują za pośrednictwem IMI następujące informacje:</p> <p>a) organ centralny lub organy centralne wyznaczone na podstawie art. 15 ust. 1, wraz z ich danymi kontaktowymi oraz, w razie potrzeby, organ wyznaczony na podstawie art. 15 ust. 2;</p>	T	<p>Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej</p>	Art. 13	<p>Art. 13. 1. Organy centralne, na żądanie organu centralnego koordynującego lub z własnej inicjatywy, przekazują organowi centralnemu koordynującemu wszelkie informacje niezbędne do realizacji zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.</p> <p>2. Organ centralny koordynujący odpowiada za</p>

	<p>b) wzory dokumentów urzędowych najczęściej stosowanych w ich prawie krajowym lub, jeżeli wzór nie istnieje, informacje na temat cech szczególnych danego dokumentu urzędowego; oraz</p> <p>c) zanonimizowane wersje sfalszowanych dokumentów, które zostały wykryte.</p> <p>2. Państwa członkowskie korzystają z IMI w celu zgłoszenia wszelkich późniejszych zmian dotyczących informacji, o których mowa w ust. 1.</p> <p>3. Komisja udostępni publicznie, za pomocą wszelkich odpowiednich środków:</p> <p>a) informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a);</p> <p>b) wszelkie informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b) i które są publicznie dostępne na mocy prawa państwa członkowskiego, którego organy wydały dany dokument urzędowy.</p>				realizację zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.
Art. 23	<p>1. Ustanawia się komitet ad hoc, który składa się z przedstawicieli Komisji i państw członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.</p> <p>2. Wskazany w ust. 1 komitet ad hoc podejmuje wszelkie środki niezbędne do ułatwienia stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności poprzez umożliwianie wymiany i regularnej aktualizacji najlepszych praktyk w zakresie:</p> <p>a) stosowania niniejszego rozporządzenia pomiędzy państwami członkowskimi;</p> <p>b) zapobiegania fałszowaniu dokumentów urzędowych, kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem i tłumaczeń uwierzytelnionych;</p> <p>c) stosowania elektronicznych wersji dokumentów urzędowych;</p> <p>d) stosowania wielojęzycznych standardowych formularzy;</p> <p>e) wykrytych sfalszowanych dokumentów.</p>	N			
Art. 24	<p>1. Do dnia 16 sierpnia 2018 r. państwa członkowskie zgłaszają Komisji:</p> <p>a) informacje o językach, które będą akceptować w przypadku dokumentów urzędowych przedkładanych ich organom zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a);</p> <p>b) wykaz zawierający dokumenty urzędowe objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;</p>	T	Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej	Art. 2	Art. 2. Dokumentami urzędowymi, do których stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1191 wydawanymi zgodnie z ustawą z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 682, z 2018 r. poz. 950 oraz z 2019 r. poz. 303), ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104,

	<p>c) wykaz dokumentów urzędowych, do których mogą być załączane – jako stosowne tłumaczenie pomocnicze –wielojęzyczne standardowe formularze;</p> <p>d) wykazy osób posiadających, zgodnie z prawem krajowym, kwalifikacje do sporządzania tłumaczeń uwierzytelnionych, jeżeli takie wykazy istnieją;</p> <p>e) wykaz zawierający rodzaje organów upoważnionych na mocy prawa krajowego do sporządzania kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem;</p> <p>f) informacje dotyczące środków, za pomocą których można zidentyfikować tłumaczenia uwierzytelnione i kopie poświadczane za zgodność z oryginałem; oraz</p> <p>g) informacje na temat cech szczególnych kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem.</p> <p>2. Do dnia 16 lutego 2017 r. każde państwo członkowskie zgłasza Komisji, w swoim języku urzędowym lub swoich językach urzędowych, przy czym ten język lub języki muszą być jednym z języków urzędowych instytucji Unii, właściwe dla siebie tytuły rubryk, które mają zostać włączone do wielojęzycznych formularzy dotyczących urodzenia, pozostawania osoby przy życiu, zgonu, małżeństwa (w tym zdolności do zawarcia małżeństwa oraz stanu cywilnego) oraz w stosownych przypadkach zarejestrowanego związku partnerskiego (w tym zdolności do zawarcia zarejestrowanego związku partnerskiego i statusu związanego z zarejestrowanym związkiem partnerskim), miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu oraz braku wpisu do rejestru karnego.</p> <p>3. Do dnia 16 lutego 2018 r. Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii wykazy tytułów rubryk właściwych dla poszczególnych państw otrzymane zgodnie z ust. 2.</p> <p>4. Państwa członkowskie informują Komisję</p>				<p>1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80), ustawą z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. poz. 2291²⁾), ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1218 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 60), ustawą z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 609 i 1669), ustawą z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 10), ustawą z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 1829), ustawą z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2018 r. poz. 1382 i 1544 oraz z 2019 r. poz. 60), ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 754, 1000 i 1349 oraz z 2019 r. poz. 273) oraz ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2224), są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpis skrócony aktu urodzenia; 2) odpis zupełny aktu urodzenia; 3) orzeczenie sądu o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego; 4) poświadczenie pozostawania osoby przy życiu; 5) odpis skrócony aktu zgonu; 6) odpis zupełny aktu zgonu; 7) orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego; 8) orzeczenie sądu o uchyleniu postanowienia o uznaniu za zmarłego; 9) orzeczenie sądu o stwierdzeniu zgonu; 10) orzeczenie sądu o uchyleniu postanowienia o stwierdzeniu zgonu; 11) decyzja kierownika urzędu stanu cywilnego o zmianie imienia i nazwiska; 12) odpis skrócony aktu małżeństwa; 13) odpis zupełny aktu małżeństwa; 14) zaświadczenie o stanie cywilnym; 15) zaświadczenie stwierdzające, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo; 16) orzeczenie sądu o zezwoleniu na zawarcie małżeństwa kobiecie niemającej ukończonych lat osiemnastu; 17) orzeczenie sądu o zezwoleniu na zawarcie małżeństwa osobie dotkniętej chorobą psychiczną albo niedorozwojem umysłowym oraz osobom powinowatym w linii prostej; 18) orzeczenie sądu o ustaleniu istnienia
--	---	--	--	--	---

2)

Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 398, 723, 1496, 1629, 1669, 2193 i 2314 oraz z 2019 r. poz.87.

	<p>o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących informacji, o których mowa w ust. 1 i 2.</p> <p>5. Komisja udostępnia publicznie za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”:</p> <p>a) informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)–f); oraz</p> <p>b) informacje, o których mowa w ust. 1 lit. g), publicznie dostępne na mocy prawa państwa członkowskiego, którego organy wydały kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem.</p>				<p>małżeństwa;</p> <p>19) orzeczenie sądu o ustaleniu nieistnienia małżeństwa;</p> <p>20) orzeczenie sądu o rozwodzie;</p> <p>21) orzeczenie sądu o separacji;</p> <p>22) orzeczenie sądu o zniesieniu separacji;</p> <p>23) orzeczenie sądu o unieważnieniu małżeństwa;</p> <p>24) orzeczenie sądu o przysposobieniu;</p> <p>25) orzeczenie sądu o rozwiązaniu przysposobienia;</p> <p>26) orzeczenie sądu o ustaleniu ojcostwa;</p> <p>27) orzeczenie sądu o ustaleniu macierzyństwa;</p> <p>28) orzeczenie sądu o zaprzeczeniu ojcostwa;</p> <p>29) orzeczenie sądu o zaprzeczeniu macierzyństwa;</p> <p>30) orzeczenie sądu o ustaleniu bezskuteczności uznania dziecka;</p> <p>31) orzeczenie sądu o unieważnieniu uznania dziecka;</p> <p>32) zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt stały;</p> <p>33) zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt czasowy;</p> <p>34) poświadczenie pozostawania osoby w określonym miejscu;</p> <p>35) decyzja w sprawie o uznanie za obywatela polskiego;</p> <p>36) decyzja w sprawie o przywrócenie obywatelstwa polskiego;</p> <p>37) decyzja w sprawie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego;</p> <p>38) decyzja w sprawie o uznanie za repatrianta;</p> <p>39) zaświadczenie o niekaralności osoby, wydane z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby;</p> <p>40) zaświadczenie wydawane przez gminę obywatelowi polskiemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, który wyraził wolę głosowania lub kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego lub w wyborach lokalnych w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, na warunkach określonych odpowiednio w dyrektywie 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz. Urz. UE L 329 z</p>
--	---	--	--	--	--

				Art. 3	<p>30.12.1993, str. 34) i dyrektywie Rady 94/80/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz. Urz. UE L 368 z 31.12.1994, str. 38).</p> <p>Art. 3. 1. Wielojęzyczny standardowy formularz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1191, zwany dalej „wielojęzycznym formularzem”, wydaje się na wniosek osoby uprawnionej do otrzymania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpisu skróconego aktu urodzenia, 2) odpisu skróconego aktu małżeństwa, 3) odpisu skróconego aktu zgonu, 4) zaświadczenia o stanie cywilnym, 5) zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo, 6) zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały, 7) zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt czasowy, 8) poświadczenia pozostawania osoby w określonym miejscu, 9) poświadczenia pozostawania osoby przy życiu, 10) zaświadczenia o niekaralności osoby, wydanego z Krajowego Rejestru Karnego na wniosek tej osoby <p>- celem załączenia do tych dokumentów urzędowych.</p> <p>2. W przypadku dokumentów urzędowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, wielojęzyczny formularz załącza się do dokumentów urzędowych wydanych z rejestru stanu cywilnego po dniu 1 marca 2015 r. zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.</p>
				Art. 13	<p>Art. 13. 1. Organy centralne, na żądanie organu centralnego koordynującego lub z własnej inicjatywy, przekazują organowi centralnemu koordynującemu wszelkie informacje niezbędne do realizacji zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.</p> <p>2. Organ centralny koordynujący odpowiada za realizację zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.</p>

<p>Art. 25</p>	<p>1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zmianach właściwych dla siebie tytułów rubryk, o których mowa w art. 24 ust. 2.</p> <p>2. Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zmiany, o których mowa w ust. 1, wprowadzone do tytułów rubryk właściwych dla poszczególnych państw.</p> <p>3. Komisja udostępnia publicznie za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość” zmiany, o których mowa w ust. 1, wprowadzone do tytułów rubryk właściwych dla poszczególnych państw i odpowiednio zmienia wzór wielojęzycznych standardowych formularzy dla każdego państw członkowskiego.</p>	<p>T</p>	<p>Projekt ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej</p>	<p>Art. 13</p>	<p>Art. 13. 1. Organy centralne są zobowiązane, na żądanie organu centralnego koordynującego lub z własnej inicjatywy, do przekazywania organowi centralnemu koordynującemu wszelkich informacji niezbędnych do realizacji zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.</p> <p>2. Organ centralny koordynujący odpowiada za realizację zadań informacyjnych wynikających z art. 22 i art. 24 rozporządzenia 2016/1191.</p>
<p>Art. 26</p>	<p>1. Do dnia 16 lutego 2024 r., a następnie nie rzadziej niż co trzy lata, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, zawierające ocenę wszelkich praktycznych doświadczeń istotnych dla współpracy między organami centralnymi. Sprawozdanie zawiera również ocenę tego, czy właściwe jest:</p> <p>a) rozszerzenie zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na dokumenty urzędowe dotyczące kwestii innych niż te, o których mowa w art. 2 i w ust. 2 niniejszego artykułu;</p> <p>b) w przypadku rozszerzenia zakresu stosowania, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu – ustanowienie wielojęzycznych standardowych formularzy odnoszących się do dokumentów urzędowych dotyczących kwestii określonych zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, na które może zostać rozszerzony zakres stosowania niniejszego rozporządzenia; oraz</p> <p>c) wykorzystywanie systemów elektronicznych do bezpośredniego przekazywania dokumentów urzędowych i wymiany informacji między organami państw członkowskich w celu wykluczenia możliwości oszustwa w związku z kwestiami objętymi niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>2. Do dnia 16 lutego 2021 r. Komisja</p>	<p>N</p>			

	<p>przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie oceniające, czy właściwe jest:</p> <p>a) rozszerzenie zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na:</p> <p>(i) dokumenty urzędowe dotyczące statusu prawnego i reprezentacji spółki lub innego przedsiębiorcy;</p> <p>(ii) dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji formalnych; oraz</p> <p>(iii) dokumenty urzędowe poświadczające urzędowo potwierdzoną niepełnosprawność;</p> <p>b) ustanowienie wielojęzycznych standardowych formularzy odnoszących się do:</p> <p>(i) dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i dla których niniejszym rozporządzeniem nie ustanowiono wielojęzycznych standardowych formularzy; oraz</p> <p>(ii) dokumentów urzędowych dotyczących kwestii określonych w lit. a) niniejszego ustępu, na które może zostać rozszerzony zakres stosowania niniejszego rozporządzenia;</p> <p>c) wykorzystywanie systemów elektronicznych do bezpośredniego przekazywania dokumentów urzędowych i wymiany informacji między organami państw członkowskich w celu wykluczenia możliwości oszustwa w związku z kwestiami objętymi niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>3. Do sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, w stosownych przypadkach dołącza się wnioski dotyczące zmian, w szczególności dotyczące rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na dokumenty urzędowe dotyczące nowych kwestii, o czym mowa w ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a), ustanowienia nowych wielojęzycznych standardowych formularzy, o czym mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), oraz wykorzystywania systemów elektronicznych do bezpośredniego przekazywania dokumentów urzędowych i wymiany informacji między organami państw członkowskich, o czym mowa w ust. 1 lit. c) i ust. 2 lit. c).</p>				
Art. 27	1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie	T	Projekt ustawy o	Art. 14	Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14

	<p>dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 lutego 2019 r., z wyjątkiem:</p> <p>a) art. 24 ust. 2, który stosuje się od dnia 16 lutego 2017 r.;</p> <p>b) art. 12 i art. 24 ust. 3, które stosuje się od dnia 16 lutego 2018 r.; oraz</p> <p>c) art. 22 i art. 24 ust. 1, które stosuje się od dnia 16 sierpnia 2018 r.</p>		<p>przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej</p>		<p>dni od dnia ogłoszenia.</p>
--	---	--	---	--	--------------------------------

Warszawa, 26 lutego 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1462.2018 / 21 / ebk

dot.: RM- 10-20-19 z 21.02.2019 r.

Pan Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
 Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Joachim Brudziński
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾
z dnia

w sprawie koordynatorów delegowanych w dziale sprawy wewnętrzne

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia ... o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) koordynatora delegowanego wobec organów wydających dokumenty, o których mowa w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 roku w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1191” lub przyjmujących dokumenty, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2016/1191, w dziale sprawy wewnętrzne;
- 2) zadania, jakie na podstawie rozporządzenia 2016/1191 wykonuje koordynator delegowany.

§ 2. Właściwy miejscowo wojewoda pełni funkcję koordynatora delegowanego wobec nadzorowanych organów gmin oraz kierowników urzędów stanu cywilnego.

§ 3. Pełniąc funkcję koordynatora delegowanego, wojewoda wykonuje następujące zadania:

- 1) odpowiada za przyjmowanie i przekazywanie właściwym organom gmin i kierownikom urzędów stanu cywilnego wniosków o udzielenie informacji, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/1191;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

- 2) rejestruje użytkowników w udostępnionym przez Komisję Europejską teleinformatycznym Systemie Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI), zwanym dalej „systemem IMI”;
- 3) nadaje użytkownikom uprawnienia w systemie IMI;
- 4) zapewnia przeszkolenie nadzorowanych organów gmin oraz kierowników urzędów stanu cywilnego, w zakresie sposobu korzystania z systemu IMI i jego obsługi;
- 5) prowadzi nadzór w celu zapewnienia sprawnego przepływu informacji w zakresie określonym w rozporządzeniu 2016/1191.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia, zawartego w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia ... o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...) zwanej dalej „ustawą”, które przewiduje dla każdego Ministra możliwość wyznaczenia koordynatora delegowanego oraz określenia zakresu zadań przekazanych do realizacji koordynatorowi delegowanemu. Stosownie do wytycznych, Minister, projektując przedmiotowe rozporządzenie, musi uwzględnić konieczność usprawnienia współpracy organów w sprawach realizowanych w ramach danego działu administracji rządowej oraz zapewnienia koordynacji rejestracji użytkowników w udostępnionym przez Komisję Europejską teleinformatycznym Systemie Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI), ustanowionym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008 /49/WE („rozporządzeniem w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1).

Projektowane rozporządzenie będzie służyło organizacji obsługi wniosków o udzielenie informacji, o których mowa w art. 14 rozporządzeniu 2016/1191. Rozporządzenie 2016/1191 znosząc wymóg legalizacji i apostille, zapewniło państwom członkowskim narzędzie do weryfikacji autentyczności przedkładanych dokumentów w postaci możliwości korzystania z systemu IMI. Każdy organ, przed którym zostanie przedłożony dokument objęty zakresem rozporządzenia 2016/1191, a zatem dokument bez legalizacji i apostille, w razie wątpliwości co do autentyczności tego dokumentu, będzie mógł w systemie IMI, zapoznać się z zamieszczonymi wzorami dokumentów wydawanymi przez inne kraje członkowskie lub wyjaśnić powstałe wątpliwości poprzez kontakt z organem innego państwa UE, który wydał przedkładany dokument. Powyższe daje organom polskim możliwość weryfikacji dokumentów przedkładanych przed tym organem, jak i obowiązek udzielania odpowiedzi na zapytania organów innych państw, w odniesieniu do dokumentów wydanych przez dany organ. Komunikacja w tym zakresie odbywać się będzie za pomocą z góry przetłumaczonych pytań i odpowiedzi. Dla potrzeb realizacji ww. zadań w ramach systemu IMI – Komisja Europejska stworzy odpowiedni moduł umożliwiający rejestrację użytkowników na poziomie wszystkich organów, w których kompetencjach leży wydawanie, bądź

przyjmowanie dokumentów objętych zakresem rozporządzenia 2016/1191. Użytkownicy będą rejestrowani *ad hoc*, w miarę potrzeb, w sytuacji kiedy zaistnieje potrzeba wystosowania wniosku o udzielenie informacji lub odpowiedzi na taki wniosek.

Celem projektowanego rozporządzenia jest określenie koordynatorów delegowanych w obszarze działu sprawy wewnętrzne. W zakresie tego działu, stosownie do treści art. 29 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 762, z późn. zm.) pozostają m.in. sprawy obywatelstwa, ewidencji ludności, wydawania dowodów osobistych i paszportów, rejestracji stanu cywilnego oraz zmiany imion i nazwisk, w ramach których wydawane lub przyjmowane będą dokumenty określone w art. 2 ustawy, objętych zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 roku w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1191”.

W projektowanym akcie proponuje się ustanowienie właściwego miejscowo wojewody, sprawującego nadzór nad ewidencją ludności, wydawaniem dowodów osobistych, rejestracją stanu cywilnego oraz zmianą imienia i nazwiska, jako koordynatora delegowanego wobec nadzorowanych organów gmin oraz kierowników urzędów stanu cywilnego. Oznacza to, że koordynatorami delegowanymi będzie 16 wojewodów, każdy w zakresie właściwości swojego województwa, wobec organów gmin i kierowników urzędów stanu cywilnego z obszaru danego województwa.

Wśród zadań, przewidzianych dla koordynatora delegowanego, projektowane rozporządzenie wskazuje: przyjmowanie i przekazywanie właściwym organom gmin i kierownikom urzędów stanu cywilnego wniosków o udzielenie informacji, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/1191, rejestrację użytkowników w udostępnionym przez Komisję Europejską teleinformatycznym Systemie Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI), nadawanie użytkownikom uprawnień w systemie IMI, zapewnianie przeszkolenia nadzorowanych organów gmin oraz kierowników urzędów stanu cywilnego, w zakresie sposobu korzystania z systemu IMI i jego obsługi oraz prowadzenie nadzoru w celu zapewnienia sprawnego przepływu informacji w zakresie określonym w rozporządzeniu 2016/1191. Zadania koordynatora delegowanego związane są wyłącznie z obsługą wniosków o udzielenie informacji w systemie IMI.

W sytuacji konieczności rejestracji użytkownika w organie gminy lub w urzędzie stanu cywilnego, organ będzie się zwracał o taką rejestrację bezpośrednio do koordynatora delegowanego, ustanowionego na poziomie organu wojewódzkiego, bez konieczności zwracania się w tej sprawie do Ministra. Powyższe uprości i skróci proces obsługi wniosków o udzielenie informacji, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/119, co jest niezwykle istotne w kontekście terminów, jakie na udzielenie odpowiedzi na wnioski przewiduje art. 14 rozporządzenia 2016/119.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie pozostaje bez wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowany akt zostanie zamieszczony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 poz. 248).

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt rozporządzenia w sprawie koordynatorów delegowanych w dziale sprawy wewnętrzne</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Paweł Majewski – Sekretarz Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Katarzyna Anzorge-Kicińska Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich MSWiA, tel. 22-60 118 20</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>10 grudnia 2018 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>art. 12 ust. 3 ustawy z dnia ... o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Właściwa organizacja rejestracji użytkowników z obszaru spraw wewnętrznych, w module „dokumenty publiczne” udostępnionym przez Komisję Europejską w ramach teleinformatycznego Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI) na potrzeby realizacji zadań (tj. potwierdzania autentyczności dokumentów) wynikających z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 roku w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 (Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1191”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie, na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia ... o przedkładaniu niektórych dokumentów urzędowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. ...) rozporządzenia ustanawiającego wojewodów właściwych miejscowo, jako koordynatorów delegowanych, wobec nadzorowanych organów gmin oraz kierowników urzędów stanu cywilnego, a także określenie zadań tych koordynatorów delegowanych.

Wśród zadań przewidzianych dla koordynatora delegowanego, projektowane rozporządzenie wskazuje: przyjmowanie i przekazywanie właściwym organom gmin i kierownikom urzędów stanu cywilnego wniosków o udzielenie informacji, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/1191, rejestrację użytkowników w udostępnionym przez Komisję Europejską teleinformatycznym Systemie Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym (IMI), nadawanie użytkownikom uprawnień w systemie IMI, zapewnianie przeszkolenia nadzorowanych organów gmin oraz kierowników urzędów stanu cywilnego, w zakresie sposobu korzystania z systemu IMI i jego obsługi oraz prowadzenie nadzoru w celu zapewnienia sprawnego przepływu informacji w zakresie określonym w rozporządzeniu 2016/1191.

Projektowany akt uprości i skróci proces realizacji zadań, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/119, związanych z potwierdzaniem autentyczności dokumentów objętych zakresem rozporządzenia 2016/1191 oraz obsługą wniosków o udzielenie informacji, co jest niezwykle istotne w kontekście terminów jakie przewiduje art. 14 rozporządzenia 2016/119.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na specyfikę rozporządzenia nie badano sposobu rozwiązania problemu w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wojewodowie	16	–	Wykonywanie zadań koordynatora delegowanego
Organy gmin, w tym Kierownicy USC	Gminy - 2478	Dane GUS	zgłaszanie potrzeby rejestracji użytkowników w IMI

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów) (M. P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204, z 2018 r. poz. 114 i 278 oraz z 2019 r. poz. 137) projekt zostanie opublikowany na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Projektowany akt pozostaje bez wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Zadania koordynatora delegowanego wojewodowie będą wykonywać w ramach sprawowanego obecnie nadzoru nad rejestracją stanu cywilnego, ewidencją ludności, zmianą imienia i nazwiska oraz wydawaniem dowodów osobistych.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.							
Niemierzalne									
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane regulacje nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Nie dotyczy.
------------------	--------------

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia ustalono na 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na charakter projektu, nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.